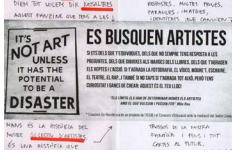

R

**EN RESIDÈNCIA
ARTISTES
ALS INSTITUTS**

EN RESIDÈNCIA 15A EDICIÓ
2023 / 2024

enresidencia.org
#ENRESIDÈNCIA

EN RESIDÈNCIA 2023 / 2024:
DE DESBORDAMENTS, DILATACIONS
I SUTURES CULTURALS

Constanza Brnčić / Mariona Cañadas i Pedro Murúa / Rafa Castañer / Itxaso Corral i Lara Brown / Alfredo Costa-Monteiro / Lucia del Greco / Juana Dolores / Domènec / Tatiana Donoso / Valentina Gaia Lops i Ida Barbati / Nadia Hafid / Rodrigo Laviña / Biel Llinàs / Eu Manzanares / Pato Mena / Oriol Morales i Pujolar / Antonio Ortega / PSIRC / Lautaro Reyes / Carla Rovira / Marina Rubio / Si los martes fueran viernes / UNAIUNA / Irena Visa

Trenta-un artistes realitzaran processos de creació en vint-i-quatre instituts, al llarg de tot el curs 2023-2024, conjuntament amb joves estudiants d'ESO i els seus docents, i amb l'acompanyament de catorze equips de mediació, en el context de la quinzena edició d'EN RESIDÈNCIA. En un espai de treball compartit de creació artística, de recerca i d'aprenentatge col·lectiu.

Una trajectòria que ja es dilata en el temps, i que té el seus orígens en un dels malestars habituals de la cultura: la constatació de la fractura sistèmica entre cultura i educació. Setze anys després -l'any zero va ser el de pensar conjuntament el "per on començar" EN RESIDÈNCIA- la fractura persisteix, però seguim cosint, tendint ponts i creant interseccions.

Institut Barri Besòs / Institut Doctor Puigvert / Institut Escola Antaviana / Institut Escola Eixample / Institut Escola El Molí / Institut Escola Trinitat Nova / Institut Escola Turó de Roquetes / Institut Escola Turó de'n Caritg / Institut Infanta Isabel d'Aragó / Institut Jaume Balmes / Institut Joan Salvat Papasseit / Institut La Bastida / Institut La Ribera / Institut La Sagrera Sant Andreu / Institut La Sedeta / Institut L'Alzina / Institut Manuel Vázquez Montalban / Institut Martí Pous / Institut Moisès Broggi / Institut Montjuïc / Institut Narcís Monturiol / Institut Nou Barris / Institut Sants / Institut Vall d'Hebron

Vint-i-quatre instituts públics: vint, de Barcelona, i quatre, de Badalona, Montcada i Reixac, Sant Adrià de Besòs i Santa Coloma de Gramenet, respectivament. En una edició que desborda, per primera vegada, els límits del terme municipal de Barcelona. Setze anys després, EN RESIDÈNCIA ja es realitza a ambdues ribes del Besòs, el riu "altre" per excel·lència. Un desbordament territorial que també és una sutura cultural, una de les assignatures pendents de la ciutat real o, si es vol, metropolitana.

A Bao A Qu / Mercat de les Flors + Graner / Sala Beckett_Obrador Internacional de Dramatúrgia / Fundació Joan Miró de Barcelona / Museu Nacional d'Art de Catalunya / L'Afluent / La Central del Circ / La Caldera / La Poderosa / Teatre Lliure / Experimentem amb l'ART / Transductores / Fabra i Coats: Fàbrica de creació / Centre de les Arts Lliures de la Fundació Joan Brossa

La creació artística en context educatiu requereix de la participació d'equips de mediació, experts en la navegació en dos sistemes amb lleis pròpies. Agents culturals i alhora educatius, els equips de mediació s'ocupen del comissariat i la coordinació de cadascun dels processos d'EN RESIDÈNCiA. L'equip de mediació d'EN RESIDÈNCiA és un laboratori permanent, abocat a l'exploració de noves vies per la creació d'interseccions entre cultura i educació.

Com tot procés de creació real, EN RESIDÈNCiA és un procés obert: investigar, experimentar, fer recerca, assajar, errar, tornar a començar, imaginar, dialogar, treballar en equip, sortir de l'institut, entrar en espais desconeguts, planificar... es converteixen en situacions habituals. L'horitzó dels processos de creació és un horitzó incert, on només coneixem el context, els punts de partida i algunes variables conegudes, però en constant transformació. Si quelcom defineix EN RESIDÈNCiA és la incorporació de la incertesa com a variable estructural.

Us convidem a seguir dilatant EN RESIDÈNCiA per molts motius: per seguir normalitzant el contacte entre la creació contemporània i els adolescents; per estrènyer els vincles entre el sistema cultural i l'educatiu; per posar l'accent en la consideració dels instituts com a centres de producció cultural; per insistir en la condició educadora dels centres culturals; per transformar les maneres de fer (als instituts, als centres artístics i culturals, a les administracions públiques); per construir ciutadania culturalment activa; per neutralitzar les desigualtats culturals i territorials; per seguir desbordant els límits administratius, per seguir cosint, creant sutures culturals.... i, per sobre de tot, per fer real el dret cultural per excel·lència, com és el dret a participar en la vida cultural de la ciutat. Seguim!!

RESIDENTS

CONSTANZA BRNČIĆ EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT ESCOLA TURÓ D'EN CARITG
MARIONA CAÑADAS I PEDRO MURÚA EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT ESCOLA EL MOLÍ
RAFA CASTAÑER EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT MANUEL VÁZQUEZ MONTALBÁN
ITXASO CORRAL I LARA BROWN EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT ESCOLA TURÓ DE ROQUETES
ALFREDO COSTA-MONTEIRO EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT JOAN SALVAT PAPASSEIT
LUCIA DEL GRECO EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT L'ALZINA
JUANA DOLORES EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT ESCOLA EIXAMPLE
DOMÈNEC EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT LA BASTIDA
TATIANA DONOSO EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT LA SAGRERA SANT ANDREU
VALENTINA GAIA LOPS I IDA BARBATI EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT DOCTOR PUIGVERT
NADIA HAFID EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT JAUME BALMES
RODRIGO LAVIÑA EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT LA RIBERA
BIEL LLINÀS EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT NOU BARRIS
EU MANZANARES EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT SANTIS
PATO MENA EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT ESCOLA TRINITAT NOVA
ORIOI MORALES I PUJOLAR EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT BARRI BESÒS
ANTONIO ORTEGA EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT VALL D'HEBRON
PSIRC EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT MARTÍ POUS
LAUTARO REYES EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT NARCÍS MONTURIOL
CARLA ROVIRA EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT MONTJUÏC
MARINA RUBIO EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT INFANTA ISABEL D'ARAGÓ
SI LOS MARTES FUERAN VIERNES EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT ESCOLA ANTAVIANA
UNAIUNA EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT MOISÈS BROGGI
IRENA VISA EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT LA SEDETA

CONSTANZA BRNČIĆ

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT ESCOLA TURÓ D'EN CARITG

MEDIACIÓ
A BAO A QU

AMB LES PROFESSORES
EMMA LANERO
I MERCÈ GONZÀLEZ

PRESENTACIÓ **Constanza Brnčić** (Buenos Aires, 1974) és ballarina i coreògrafa. Llicenciada en filosofia, màster en Pensament Contemporani i Tradició Clàssica per la UB, candidata a doctora en filosofia amb la tesi doctoral *Expresión y alteridad en Merleau-Ponty*, que defensarà el novembre de 2023. Combina la seva tasca artística i de recerca en l'àmbit de la creació en arts vives -amb especial interès en la contextualitat de les pràctiques- amb la realització de nombrosos projectes i encàrrecs, entre els quals destaquen el projecte comunitari PI(È)CE (2011_2022), el treball *Registres Evanescents* (co-producció Auditori 2022/23) i *Peça sense mi* (co-producció de Mercat de les Flors 2023), entre d'altres-, amb la docència de Composició, Improvisació i tècniques de moviment al Conservatori Superior de Dansa (CSD / Institut del Teatre).

Va participar en la 10a edició d'EN RESIDÈNCIA (2018 – 2019), amb la mediació del Mercat de les Flors i Graner, a l'Institut Comas i Solà (Trinitat Vella, Nou Barris), on va realitzar el procés de creació d' *Un show más*, activat al Centre d'Art de Fabra i Coats, en el marc de l'exposició col·lectiva *Aquí hem trobat un espai per pensar. 10 anys EN RESIDÈNCIA* (2019) i, posteriorment, presentat al Mercat de les Flors (2019).

PUNTS DE PARTIDA

PAISATGES LATERALS

Com ballar el paisatge?

Com expandir el nostre paisatge?

Aquestes preguntes guiaran aquest procés de creació a través del qual explorarem l'entorn proper, dibuixant mapes afectius, expandint el límits de la nostra cartografia quotidiana, traçant amb el cos un paisatge comú.

INSTITUT

L'Institut Escola Turó d'en Caritg (La Salut, Badalona) participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA. Aquest centre educatiu va néixer durant el curs 2019-2020 com a resultat de la fusió de l'Escola Alexandre Galí i de l'Institut Baetulo, tot i que els seus orígens es remunten oficialment a l'any 1968, quan es construeix el centre d'Educació General Bàsica, que donava resposta a la necessitat d'escolaritzar a la població del barri de La Salut. La unió dels dos centres, adoptant el model d'Institut Escola, ha permès treballar un projecte comú que s'adapta a les necessitats educatives d'infants i joves del barri.

L'any 2021, després d'un procés participatiu, el centre canvià de nom, adoptant el de Turó de'n Caritg, en referència a la seva localització, quasi al cim de la petita elevació (avui convertida en parc urbà) que, amb els seus 71m d'altitud, destaca per ser el segon punt més alt de la serra d'en Mena. Molt a prop del turó hi passava un ramal de la via Augusta, i al seu voltant hi hagué una necròpoli paleocristiana.

MARIONA CAÑADAS
I PEDRO MURÚA

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT ESCOLA EL MOLÍ

MEDIACIÓ
A BAO A QU

AMB LES PROFESSORES
MONTSE CORTÉS I MÍRIAM FRANCH

PRESENTACIÓ Som la **Mariona Cañadas** (Barcelona, 1991) i el **Pedro Murúa** (Santiago de Chile, 1991). Juntes, investiguem les possibilitats del llenguatge tèxtil i escultòric en el camp de les arts visuals contemporànies.

Ens vam conèixer estudiant Art Tèxtil a l'Escola Massana de Barcelona, i des de llavors hem continuat el camí juntes.

La nostra pràctica artística pren com a punt de partida el valor expressiu dels materials vinculat a les experiències personals, culturals i naturals. Entenem els materials més enllà de les seves qualitats físiques, modelables i constructives. El seu origen, com s'han manipulat i transformat, l'experiència de les persones que n'han tingut cura, el context sociocultural i el territori del qual participen, són aspectes que ens interpel·len i ens acosten a manipular-lo d'una determinada manera.

En el desenvolupament artístic, ens aproximem al jaciment del material i el manipulem segons el seu context. En aquests processos, sovint a prop de l'experiència performativa, ens interessa la subtilesa del canvi i la construcció progressiva, marcada per la dimensió temporal que traça l'acció.

Els darrers anys hem participat en diverses residències artístiques, com l'estada al Hørvævs-museet (Museu del Lli i la Teixidura de l'illa danesa de Fyn, 2019) i la Residència Artística del Buen Vivir (Euskadi, 2021), que ens han permès conèixer i treballar amb diferents materials i processos artesanals. Hem participat en festivals com l'*Embarrat* (Tàrraga, 2023) i *Hilari(um)*, festival de Land Art i instal·lacions efímeres (Cardedeu, 2022). El nostre treball també s'ha pogut veure en exposicions individuals i col·lectives com el projecte *Mieses* (Museu Tèxtil i Centre de Documentació de Terrassa, 2022) i la mostra *Tejidos y no Tejidos*, comissariada per la galeria Espacio Intermedio (Madrid 2023), entre d'altres.

Actualment, estem gaudint d'una estada creativa a la Casa Aymat de Sant Cugat del Vallès, des d'on continuem la nostra exploració artística.

**PUNTS
DE PARTIDA**

Com ens relacionem amb els espais que habitem?

Proposem començar aquest procés amb la proposta Pensar el terra – maneres de terra. La nostra relació amb els espais, passa per una primera interacció, adonar-nos que som en un lloc / un punt concret. Generalment, la vista ens dona senyals d'allò que tenim al voltant, però també participen tots els altres sentits, per poder determinar com és aquest espai i com ens sentim en ell. En aquesta mirada a la relació cos/espai, existeix el terra que ens aguanta, que trepitgem a cada pas, que manipulem segons les activitats que volem desenvolupar. Sota aquest terra també hi ha vida, també hi trobem història sedimentada. En general, l'ús que fem del terra, ens indica una manera de relacionar-nos amb el món.

A partir d'aquí s'obren un munt de preguntes, que obrirem amb el grup: quina relació física tenim amb el terra? De quines maneres l'ocupem? De quins materials està fet? Què tenim sota el terra que trepitgem? El podem mesurar, quantificar? Quins terres trepitgem a la ciutat? I en altres llocs?.

INSTITUT

Primera participació a EN RESIDÈNCIA de L'**Institut Escola El Molí** (La Prosperitat, Nou Barris) que inicià el seu camí el curs 2022-2023 com a projecte de transformació i fusió de dos centres històrics: l'Escola Prosperitat i l'Institut Galileo Galilei. La denominació del nou centre educatiu fa referència al molí que hi havia en l'indret en obrir-se el carrer, i que també dona nom al propi carrer. El seu edifici també acull la ludoteca La Guineu que, fundada al 1981, va ser la primera ludoteca municipal de Barcelona, sorgida de la iniciativa dels veïns i de l'AMPA de l'Escola Prosperitat.

RAFA CASTAÑER

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT MANUEL VÁZQUEZ
MONTALBÁN

MEDIACIÓ
L'AFLUENT

AMB LA PROFESSORA ROCÍO LEÓN
I EL PROFESSOR JORDI HUMBERT

PRESENTACIÓ **Rafa Castañer** (Barcelona, 1971). Soc un artista que utilitza conjuntament diferents angles, des dels quals desenvolupo una narració, un espai-temps amb veu i forma pròpia cada vegada.

El dibuix, el cinema, el còmic, la pintura, la música i la *performance* es despleguen de forma diferent en cada projecte, al servei de comunicar un recorregut i explicar una història. Totes juntes construeixen un pont cap a l'espectador. I esdevenen una aposta escènica i alhora expositiva.

En paral·lel, i moltes vegades amb la meua obra implicada, gaudeixo molt del rol de professor i mediador artístic. Emprant i oferint en aquest àmbit totes les meves eines i estratègies, aquesta vegada al servei de les persones que s'hi acosten i em reclamen perquè les acompanyi.

PUNTS DE PARTIDA

La clau sempre és el grup, les persones, ja que en depèn l'obra col·lectiva que farem. I el resultat és un document que afirma que han estat capaços de, que han après a donar forma a una manera de funcionar pròpia, a respectar-la i a defensar-la.

Tinc clar que les eines del cinema, la música i el dibuix seran les que faré servir, oferiré però no sé en quin grau, ordre, densitat, forma... I no ho sabré fins a conèixer el grup, i quan dic conèixer-lo em refereixo a crear junts i veure com funcionen. A riure i jugar i poder gaudir plegats.

Aquest lloc inicial, que té un temps i sessions entre 3 i 4, més o menys, és el centre del procés de construcció del sistema pedagògic que servirà en aquest cas, i només per a aquest grup.

D'aquest ajustament, d'aquesta escolta és on apareixerà la forma i el contingut de la nostra "peça".

INSTITUT

L'**Institut Manuel Vázquez Montalbán** (Sant Adrià de Besòs) participa a EN RESIDÈNCIA per primera vegada.

Durant els anys 80 del segle passat es van construir a Sant Adrià dos edificis importants per la ciutat, pràcticament l'un al costat de l'altre: l'Escola Catalunya i, en segona fase, l'Institut Sant Adrià del Besòs, que l'any 2004 va rebre la denominació d'Institut Manuel Vázquez Montalbán. Ambdós edificis van ser dissenyats per l'arquitecte Oriol Bohigas (1925–2021).

L'actual denominació de l'Institut té a veure amb la figura de l'escriptor Manuel Vázquez Montalbán (1939–2003), en homenatge permanent a la seva condició de cronista de la vida que es produeix als límits de les ciutats i als espais més invisibles i oblidats pels relats habituals.

ITXASO CORRAL

LARA BROWN

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT ESCOLA TURÓ DE ROQUETES

MEDIACIÓ
LA CALDERA

AMB LES PROFESSORES
MARTA TORRES I ANNA VALLS

PRESENTACIÓ **Itxaso Corral** (Bilbao, 1979). Organisme viu que es comença a organitzar a partir de la trobada apassionada d'una immunòloga i un bacteriòleg. Durant la meua infància i adolescència camino molt per les muntanyes basques aprenent pistes sobre micologia, botànica, meteorologia, gramàtica, màgies, gastronomia...

Em despliego com a artista i desenvolupo el meu treball als entorns i contorns de les Arts vives, *Performance*, Fisiologia, Escripura, Edició de Publicacions, contextos Educatius i de Recerca en Arts. Llicenciada en Periodisme i Arts Escèniques al País Basc, Diplomada en *Film and Performance Studies* (University of Kent, Anglaterra) i a l'École de Théâtre Jacques Lecoq, Paris. He cursat el Màster en Pràctica Escènica de la Universidad de Castilla La Mancha (UCLM) i el Museo Nacional Reina Sofia (Madrid) i el PEI, Programa d'Estudis Independents del Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA).

Des del 2009 realitzo i interpreto investigacions *Performatives* i Dramatúrgiques al voltant del cos, la veu, el musical i l'escripura. Actualment, formo part de l'equip d'educació del MACBA participant en diverses propostes educatives, experimentals i *performatives*, i també coordino el programa artístic transgeneracional *En Família*. Col·laboro regularment amb La Caldera, Centre de creació de dansa, i amb la seva línia editorial Lo Otro. Junt amb l'artista Anabella Pareja hem concebut *Hemos perdido* el cosmos, on practiquem "cosmic tiny skills" en forma de publicacions sobre allò performatiu i els estats intuïtius, i, recentment, estem desenvolupant el projecte Pràctiques del *Maternar Maternando*.

Estic desenvolupant un cicle de performance i tallers amb el nom de *Botanografias Callejeras*, sobre les plantes que esquinquen l'asfalt i la nostra vida en inevitable immersió atmosfèrica, i també realitzo el meu *PPhD (Tesi Doctoral Paranormal)* en què investigo sobre *permeHabilitats*, invocacions sonores i cal·ligrafies. Ara, també sóc mare recent, és a dir, renascuda recent: acabo de ser nadó!

Lara Brown (Burgos, 1986). Nascuda a Burgos, desenvolupa la seva feina entre Madrid i Barcelona. És artista, coreògrafa i ballarina. Realitza i interpreta les peces pròpies des del 2017. Entén la creació des de la investigació de moviment com a generador d'un gest poètic. En els darrers anys el seu treball s'ha centrat en analitzar l'impacte del folklore al cos contemporani. Per això, obtingué la residència de creació a Graner, Centre de Dansa i Arts Vives, amb el projecte *El Movimiento Involuntario* (2021). El seu treball anterior, *Bailar o Lo Salvaje*, s'ha presentat a festivals com DANSA Metropolitana (Barcelona), *Bailar los Patios* (Centro de Cultura Contemporánea Conde Duque, Madrid) i *Festival Dansa València*, entre d'altres.

El 2021 obtingué l'ajut per formar part de *Circuitos de Artes Plásticas* de la Comunidad de Madrid pel seu treball *Puede que haya maneras de acercarnos*, un projecte *performatiu* que es crea pensant en com generar afectes, plantejant i experimentant altres maneres de mantenir-nos juntes i d'acompanyar-nos, encara que estiguem separades. Aquest projecte segueix el seu

desenvolupament com a taller familiar en el marc d' *En familia* (Museu d'Art Contemporani de Barcelona, MACBA), juntament amb l'artista Amalia Ruiz-Larrea, amb el comissariat d'Itxaso Corral.

Està vinculada de forma regular a La Caldera, Centre de creació de dansa (Barcelona), on col·labora amb les publicacions relacionades amb les pràctiques de moviment i desenvolupa eines per a l'acompanyament d'artistes. En el context de La Caldera, ha participat en programes com Brut, ARAR, BRUTAL i *Corpografies*.

PUNTS DE PARTIDA

Presencias y más acá

Sempre s'ha traduït l'arxi-famós monòleg de Hamlet com a *ser o no ser*, però el *to be* de l'anglès es refereix al ser i a l'estar, així que podríem donar-li un aire i posar-nos amb la cosa de *l'estar o no estar*. Estem o no estem, on estem, com estem, com estem, com estem en estar juntes, en quants temps i espais estem, quantes dimensions ens componen, quants cossos estan en nosaltres, quantes presències ens habiten, fins on són els nostres cossos, fins on s'expandeix el nostre estar vives? Indagarem en aquesta cosa de la presència, tan misteriosa ella, tan essencial a l'hora de pensar i practicar allò escènic. Ficarem les mans a la massa de l'espai i del temps, per aconseguir modificar atmosferes, crear situacions inversemblants, incorporar caràcters i crear ficcions que suggereixin altres realitats, altres *estars*.

Tot això sona una mica imprecís, i és així perquè estem en la fase de demanar un desig; però després cal anar a l'Institut Escola Turó de Roquetes, trobar-nos amb aquelles que hi estarem, estar juntes i provocar i entrenar diferents presències corporals i sonores per crear espais vius i fluids. L'estar no és cosa fàcil... és cosa múltiple, mutant i en moviment, però molt més difícil ara mateix, amb les nostres vides digitals, immediates, empaquetades en clips. Aquesta exuberant complexitat és la que explorarem a través de la paraula, del cos, de l'escripura i del ball. Una celebració de la simultaneïtat del micro i el macro, de com les arts vives, les arts performatives, transformen i fan complexa la noció de temps present, d'estar vives.

INSTITUT

Aquesta és la tercera participació consecutiva de l'**Institut Escola Turó de Roquetes** a EN RESIDÈNCIA. En anteriors, ha acollit els processos de creació de Sonia Gómez, amb la mediació del Mercat de les Flors i el Graner (2021-2022) i de Marina Congost (2022-2023), amb la mediació del Teatre Lliure. En aquesta ocasió, el Turó de Roquetes participa al programa amb un grup d'alumnes de primer i de segon d'ESO.

El Turó de Roquetes va ser creat el 2011, fruit de la integració de dues escoles de primària del barri de Roquetes (Nou Barris): l'Escola Gaudí i l'Escola Sant Antoni Maria Claret. El Turó de Roquetes vincula la seva participació a EN RESIDÈNCIA amb la voluntat de situar les arts escèniques com a eix articulador del projecte educatiu de centre.

ALFREDO COSTA-MONTEIRO

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT JOAN SALVAT PAPASSEIT

MEDIACIÓ
L'AFLUENT

AMB EL PROFESSOR
PAU DOMÈNECH

PRESENTACIÓ **Alfredo Costa-Monteiro** (Porto, 1964) és artista sonor, improvisador, compositor i poeta sonor. Viu i treballa a Barcelona des del 1992, any en què es va graduar en escultura / multimèdia amb Christian Boltanski, a l'Escola de Belles Arts de París. La seva obra se situa a mig camí entre l'art sonor, les arts visuals i la poesia sonora.

Les seves instal·lacions i peces sonores estan fetes a partir de processos inestables, restriccions conceptuals i formes d'una simplicitat sovint desconcertant, on la manipulació d'objectes com a instruments o d'instruments com a objectes té un fort aspecte fenomenològic. Acostumat a treballar en els extrems del so, des de solos acústics per a paper gairebé inaudibles fins a performances on el volum adquireix una presència literalment física, ha anat creant diferents projectes des de 2001. Cada vegada, utilitzant una instrumentació diferent, com l'acordió preparat, la guitarra preparada, el tocadiscs, diversos dispositius electroacústics, sintetitzadors o objectes ressonants, per donar a cadascun d'aquests projectes una identitat particular.

En poesia sonora, el seu treball se centra en la musicalitat del llenguatge i en el seu contingut fonètic, mantenint sempre un equilibri amb la semàntica. Els seus poemes són generalment sorollosos i poliglotes (principalment en espanyol, portuguès i francès, però també en català i anglès) i utilitza sistemes combinatoris basats en fonemes comuns a aquests idiomes, per crear múltiples significats, que sovint porten a la confusió i desafien la comprensió. Algunes de les seves peces es poden trobar en arxius com *Arquivo Digital de Po. Ex*, a Portugal, i *Tapin2*, a França. El 2022, va crear *-mont efímer-*, un segell d'autoedició per la seva obra poètica. De 2019 a 2023, va ser membre de *crater-Lab*, col·lectiu de cinema experimental analògic. El 2017, va guanyar el premi internacional Palma Ars Acústica amb l'obra radiofònica *Fragments d'un conte inacabat*.

Ha interpretat partitures gràfiques de John Cage, Robert Ashley, Eugènia Balcells, Annea Lockwood, Marina Rosenfeld, Lee Ranaldo, Pauline Oliveros o Walter Marchetti. Ha col·laborat amb molts músics, coreògrafs, videoartistes, cineastes de tot el món, i ha presentat el seu treball arreu d'Europa, Canadà, Estats Units, Rússia i el Japó. Té una extensa discografia en segells de tot el món, en solitari i en diferents formacions.

Ha realitzat tallers a Sonoscopia (Porto, Portugal), Hangar (Barcelona), ESDI (Barcelona), Janáček Academy of Music and Performing Arts (Brno, República Txeca), Arteleku (Sant Sebastià), Facultat de Belles Arts, (Pontevedra), ESAD (Caldas da Rainha, Portugal), ENSEMS (València), TrashVortex (París, França), Circuit Torçat (Barcelona), Eufònic (Amposta), Crossroads (Lublin, Polònia), Equipo Para (Santa Cruz de Tenerife), Teni Zvuka (Sant Petersburg, Rússia), Apiary Studios (Londres, Regne Unit), Larraskito (Bilbao), Sanatorium Dźwięku (Soklowsko, Polònia), entre d'altres.

PUNTS DE PARTIDA

El meu projecte per EN RESIDÈNCIA es desenvoluparà principalment entorn de l'escolta activa i la seva recepció. Escolta activa del fet sonor, que implica el cos però també la ment, en un procés de captació de sensacions i per extensió, de pensaments.

En unes primeres sessions, ens aproparem a certes formes d'art experimental on el so està molt present. En moltes situacions a l'art contemporani, s'utilitza entorns visuals perquè el so encara pateix d'un dèficit a la nostra percepció i innegablement hem d'arribar a la constatació que el so tot sol crea indiferència, incomoditat o fins i tot pot arribar a espantar.

Ens endinsarem en un món de formes que segurament per la majoria seran inaudites i estranyes, però precisament l'objectiu d'aquestes escoltes és d'apropar-nos a aquesta estranyesa.

Després d'un quants sessions i depenent de la recepció dels alumnes, passarem a una part més pràctica, que serà la producció sonora. Aquesta escolta activa de la qual parlàvem abans es farà molt més efectiva si cadascú produeix allò que hauria d'escoltar. I, en un context de col·lectivitat, si s'escolta allò que produeixen els i les altres. Es farà una presentació d'un dispositiu de producció sonora que consistirà en objectes amplificats (objectes quotidians als quals s'afegeixen *micros* de contacte, tota mena de molles, petits motors que exciten objectes, etc.).

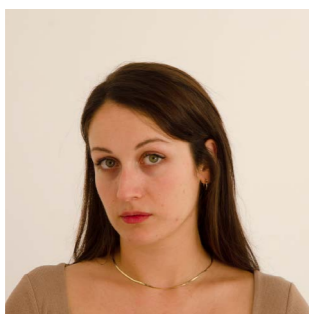
L'estratègia de fons és fer que cada participant tingui consciència del seu entorn més immediat (sonor, però també visual), fent treballar la seva imaginació perquè identifiquin petits objectes quotidians com a objectes potencialment sonors que ells i elles mateixes hauran de fer sonar. Aprendre de nou a escoltar i mirar el que ens envolta és recrear una altra dimensió a dins d'una realitat a vegades massa condicionada per eines tecnològiques que no afavoreixen o que empobreixen la creativitat. Intentarem entendre les coses mateixes, és a dir, entendre sense prejudicis, en forma de teoria i coneixement previs que puguin influir en la seva interpretació.

A través del so, valorarem més l'experiència viscuda que no pas l'explicació, desenvoluparem la subjectivitat i la convivència en el grup, gràcies a converses en profunditat. Analitzarem la part més essencial de cada objecte donant-li un nou estatus i una nova funció: tot això ens portarà cap al descobriment, desenvolupat per una mena de fenomenologia sonora del quotidià.

INSTITUT

Quarta participació de l'**Institut Joan Salvat Papasseit** (Barceloneta, Ciutat Vella) a EN RESIDÈNCIA. En edicions anteriors, els artistes residents van ser Perico Pastor (2012-2013), Escarlata Circus (2017-2018) i Elena Blesa i Todo por la Praxis (2022-2023). En aquesta edició, participa amb un grup d'alumnes de tercer i quart d'ESO. El Salvat Papasseit participa a EN RESIDÈNCIA en un context de transformació del seu projecte educatiu i de renovació dels seus espais i infraestructures.

L'Institut Joan Salvat Papasseit es va crear el 1979, amb el nom d' Instituto Nacional de Bachillerato Barceloneta. L'emplaçament de l'institut va aprofitar les instal·lacions de l'antiga fàbrica metal·lúrgica «La Maquinista Terrestre i Marítima». En els terrenys de l'antiga factoria naval també hi trobem l'Institut Narcís Monturiol (especialitzat en cicles formatius de química), l'Escola Alexandre Galí, l'Escola Bressol Municipal la Mar i el Centre d'Educació Ambiental la Fàbrica del Sol. A pocs metres de la platja, el Salvat Papasseit també és molt a prop del Centre Cívic de la Barceloneta, l'Escola Mediterrània i el Centre de Recerca Biomèdica de Barcelona.

LUCIA DEL GRECO

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT L'ALZINA

MEDIACIÓ
TEATRE LLIURE

AMB EL PROFESSOR XAVIER CALVO
I LA PROFESSORA CRISTINA RUIZ

PRESENTACIÓ **Lucia del Greco** (Roma, 1992) és graduada en Literatura i Filologia en la Universitat La Sapienza de Roma, i té un màster en Literatura comparada. Va seguir la seva carrera acadèmica amb una beca de doctorat en Literatura comparada a la Universitat d'Oxford i, des del 2018, s'està formant en direcció escènica i dramaturgia a l'Institut del Teatre (Barcelona). Els seus projectes es mouen en l'àmbit de les arts escèniques, l'escriptura i la creació híbrida.

El seu primer muntatge teatral, *El desig del cor de Caryl Churchill*, va ser seleccionat pel Premi Dau Al Sec i per la convocatòria *On el Teatre Batega*, i s'ha pogut veure al Teatre Tantarantana i a la Sala Beckett.

Ha dirigit Els Encantats de David Plana, un encàrrec de la Sala Beckett dins del cicle *La família (o la família?)* i, actualment, dirigeix *L'últim dia de l'home gos*, un text de creació de La Mala Companyia, estrenada el maig de 2023 a la Sala Planeta de Girona i que farà temporada al Teatre La Gleba. S'encarrega, conjuntament amb Israel Solà, de la dramaturgia de la propera peça de dansa de Vero Cendoya, *Cicatris*, que s'estrenarà al Mercat de les Flors en el marc del Festival Grec 2024. Dins del cicle *Dramaturgia emergent europea* del Teatre Nacional de Catalunya, dirigirà a La Comédie de Raimon el text *La Pols*, de Llätzer Garcia (novembre de 2023). És guanyadora del Premi Artista Revelació 2023 als Premis de la Crítica d'Arts Escèniques.

Va formar part del programa teatral europeu OTIS, un projecte de creació escènica que neix amb la intenció de generar una xarxa internacional entre l'alumnat i d'apropar les escoles al panorama cultural contemporani. Durant els cursos 2019/20 i 2020/21 va crear, conjuntament amb l'alumnat del Liceo Antonio Amaldi de Barcelona, dues peces teatrals híbrides. Va ser seleccionada per l'editorial Branca #4, on va publicar un dels seus monòlegs, intitulat *Un home molt prim*.

Paral·lelament, està desenvolupant el seu projecte d'escriptura i direcció, que es titula *Showing all is the best way to reveal nothing*, conjuntament amb Alba Pujol.

PUNTS DE PARTIDA

Del Greco proposa treballar sobre l'amistat, la proximitat física i emocional que implica, i com s'experimenta a mesura que es creix. En l'adolescència es comencen a formar els col·lectius i, amb ells, la possibilitat de formar-ne part o de quedar-ne fora. Amb el col·lectiu, la identitat individual es dilueix i s'adopten normes preestablertes, els joves es comencen a identificar amb categories, rols i etiquetes. Què s'ha de fer amb tot això? On s'acaben les amistats? Com s'afronten aquestes noves realitats? Quantes coses es deixen enrere? Com viu l'adolescent el record de les amistats del passat? El seu passat és menys valuós que el d'una persona adulta? Com es veuen en el futur i com imaginem la resta del grup? Continuaran mantenint l'amistat?

INSTITUT

Cinquena participació consecutiva de L'**Institut L'Alzina** (el Congrés i els Indians, Sant Andreu) a EN RESIDÈNCIA, amb un grup d'estudiants de tercer d'ESO. Després dels processos de creació de Marc Artigau, Llätzer Garcia, Núria Lloansi i Pierre Peres i, finalment, Sara Manubens, L'Alzina torna a apostar per la dramaturgia i les arts en viu.

L'Institut L'Alzina es va posar en marxa el 1982. Està situat en un extrem del districte de Sant Andreu, i limita amb el barri de Navas i amb els districtes de Nou Barris i Horta-Guinardó. Actualment disposa de tres línies d'ESO i dues de batxillerat.

JUANA DOLORES

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT ESCOLA EIXAMPLE

MEDIACIÓ
CENTRE DE LES ARTS LLIURES
DE LA FUNDACIÓ JOAN BROSSA

AMB LA PROFESSORA MARTA ARTEAGA
I EL PROFESSOR JOAN RAFART

PRESENTACIÓ **Juana Dolores** (El Prat de Llobregat, 1992). Tot el meu treball parteix de la tensió entre la ideologia i la bellesa. He publicat *Bijuteria* (56a edició del premi de poesia catalana Amadeu Oller, 2020, Edicions Galerada) i *I SI UNA NACIÓ DESFILANT PER UNA CATIFA VERMELLA –rèquiem català–* (2023, Edicions Poncianes). En teatre he interpretat, dirigit i escrit *# JUANA DOLORES # * massa diva per a un moviment assembleari ** (2019) i *HIT ME IF I'M PRETTY* o la princesa moderna (2023), *dos solos performàtics* que configuren la primera i la segona part de 1a Trilogia: *LA MEVA FEMINITAT –ideologia, partit, constitució–*, una trilogia teatral, inacabada, encara, sobre les potencialitats revolucionàries de la ficció. En audiovisual he ideat i creat *LIMPIEZA* (2020), un pamflet audiovisual contra l'explotació i la discriminació de les treballadores de la neteja i la llar, i *MISS UNIVERSO* (2021), una entrevista a una miss que reflexiona sobre el treball, la violència i l'amor entorn el concepte d'erotisme en Georges Bataille.

PUNTS DE PARTIDA Al programa EN RESIDÈNCIA seguiré explorant l'entrevista com a format artístic, com a gènere literari en particular i com a gènere audiovisual en general. Una entrevista és un gest que legitima i reconeix, d'acord o en desacord, la identitat individual o col·lectiva que personifica el subjecte entrevistat i el situa en un context privilegiat pel que fa a les possibilitats d'auto/presentació i auto/representació. Avui, en l'era del post-Internet, la construcció i l'exhibició del Jo, presentat i representat constantment en les plataformes digitals i les xarxes socials, ha esdevingut, gairebé, una pràctica no només habitual sinó inevitable, de certa obligatorietat, que caracteritza les generacions dels 2000 en endavant. Per això, en aquest projecte, m'agradaria prendre de punt de partida la biografia, dir-la i desdir-la, reivindicar-la o qüestionar-la, imaginar-la, per a investigar i reflexionar sobre l'autopercepció i la consciència de classe, travessada per la capitalització de la personalitat i la burocratització de la vida, que es desenvolupa, d'una manera o una altra, en l'adolescència.

INSTITUT Tercera participació de l'**Institut Escola Eixample** a EN RESIDÈNCIA. Després del procés de creació de David Franch, amb la mediació del Teatre Lliure, i d'Urati Laboratori, amb el Centre de les Arts Lliures de la Fundació Joan Brossa, enguany tornen a participar al programa amb un grup d'alumnes de tercer d'ESO. La creació contemporània és l'eix articulador del projecte educatiu de l'Institut Escola Eixample, creat l'any 2020 a partir de la integració de l'antic Col·legi Immaculada Concepció a la xarxa pública de centres educatius de Barcelona, en un barri amb alta demanda de places públiques.

DOMÈNEC

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT LA BASTIDA

MEDIACIÓ
A BAO A QU

AMB LES PROFESSORES IRENE ACEVEDO
I MARIA ROGER

PRESENTACIÓ **Domènec** (Mataró, 1962) és artista visual. Ha creat una obra fotogràfica, videogràfica, instal·lacions i intervencions en l'espai públic que prenen el projecte arquitectònic i urbanístic com una de les construccions imaginàries més complexes de la modernitat.

Ha realitzat nombroses exposicions i projectes *in situ* a diferents llocs com Irlanda, Mèxic, Bèlgica, França, Itàlia, Estats Units, Canadà, Palestina, Brasil, Eslovènia, Finlàndia, Filipines, Índia o Japó.

El 2018, el Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA) va produir una exposició retrospectiva de la seva obra, un recorregut pel seu treball des de finals dels anys noranta fins a l'actualitat.

Va participar en la 7a edició d'EN RESIDÈNCIA (2015 – 2016), amb la mediació d' A Bao A Qu, a l'Institut Josep Serrat i Bonastre (Sant Gervasi, Barcelona), on va realitzar el procés de creació de *Veïns, cases, carrers i places*, una instal·lació presentada a la Biblioteca Jaume Fuster (2016) i, posteriorment, al Centre d'Art de Fabra i Coats en el marc de l'exposició col·lectiva *Aquí hem trobat un espai per pensar. 10 anys EN RESIDÈNCIA* (2019).

PUNTS DE PARTIDA Santa Coloma de Gramenet és una gran ciutat de més de 100.000 habitants, envoltada d'altres grans ciutats (Badalona, Sant Adrià i Barcelona) i que forma part de l'àrea metropolitana que acull, en un territori relativament petit, prop de 5.000.000 de persones; però fa 10 segles, Santa Coloma era un petit conjunt de cases pairals i una ermita, a prop d'un riu i els turons de la serralada de Marina, envoltada de camps de correu i aiguamolls, on vivien només unes 145 persones. Coneixem el nostre entorn urbà? La ciutat, el carrer, el barri i l'escola on vivim, estudiem i treballam?

Coneixem el nostre entorn natural? La serralada de Marina, el riu Besòs...

En coneixem la seva història i l'evolució d'aquests llocs?

L'Institut la Bastida es troba en un lloc privilegiat per observar i comprendre la morfologia d'aquesta ciutat, situada en un dels límits de les zones urbanitzades i en contacte amb l'entorn natural.

Ens plantegem, per tant, entre tots intentar conèixer millor el nostre entorn, el seu passat i el seu present, experimentar-lo i repensar-lo.

A partir d'aquesta exploració, de les preguntes, descobertes i propostes que sorgeixen del procés, plantejarem i realitzarem un projecte compartit.

INSTITUT L'**Institut La Bastida** (Santa Coloma de Gramenet) participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA. Està situat al Turó de la Bastida, un dels cims de la Serralada de Marina, al límit del terme municipal de Badalona. Les seves actuals instal·lacions daten del 1983 i són obra dels arquitectes Josep Lluís Mateo i Eduard Bru. A tocar de l'Institut, el mirador de la Bastida és un espai de lleure annex a la zona urbana de més de 85.000 metres quadrats i està considerat el pulmó verd de Santa Coloma.

TATIANA DONOSO

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT LA SAGRERA SANT ANDREU

MEDIACIÓ
FABRA I COATS-FÀBRICA DE CREACIÓ
I L'AFLUENT

AMB LA PROFESSORA CARMEN MARÍN

PRESENTACIÓ **Tatiana Donoso** (Chile, 1970). Sóc llicenciada en H^a de l'Art i Màster en Gestió de Patrimoni Cultural per la Universitat de Barcelona (UB9), i actualment treballa en institucions patrimonials com a tècnica d'arxiu especialitzada en fotografia.

La meua pràctica artística gira al voltant de l'activació de les memòries del cos vinculades a l'experiència d'exili i migració, així com a la *biopolítica* en relació amb la maternitat i les cures, posant en diàleg la fotografia amb altres disciplines artístiques com són la poesia i el brodat per fer intervencions a l'arxiu fotogràfic i documental familiar.

Vaig iniciar-me en la fotografia de forma professional gràcies a la Beca Fotopres'99 de La Caixa, amb el projecte *Nacer en casa. Holanda y la revolución del nacimiento*, just en acabar els meus estudis a l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya (IEFC), l'any 1998. Del 2004-2007 vaig treballar sobre l'experiència migratòria al projecte *Acciones Periféricas*, (Beca Generación 2005 Caja Madrid), i *El viaje de Gaye, ¿Somos lo que comemos?* amb la periodista Magda Bandera (Beca Fundación Norte 2006), exposat novament el 2012 al Museu de la Immigració de Catalunya (Sant Adrià del Besòs, Barcelona).

Després d'uns anys dedicada a la criança, l'any 2019 vaig desenvolupar per a *Pla de Barris* (Barcelona) el projecte expositiu *Mi memoria camina por estas calles*, sobre l'experiència migratòria de les dones del barri de La Trinitat Vella, amb la curadoria de l'Observatori de la Vida Quotidiana.

He combinat aquests projectes artístics amb altres processos més íntims de memòria, com el llibre tèxtil *Mi segundo nombre es Soledad* (2017), on, per apropar-me a la memòria familiar d'exili, vaig incorporar processos tèxtils, brodat i collage per intervenir l'arxiu fotogràfic i documental familiar.

Actualment estic treballant en el poemari *Madre Nebulosa*, que explora la memòria de l'exili a la infància lligat amb l'experiència de ser mare, filla, neta, i que serà publicat per l'editorial RIL el proper any.

També he investigat les memòries del cos al voltant de les cures i la maternitat amb l'obra *En qué gasto mi tiempo* (2018-20), *Manual de instrucciones para irse de la olla* (2017-18) o *Un àlbum familiar de cures* (2017-18), on tracto des de diferents formats i tècniques, l'esborrat i la resistència dels cossos que cuiden a través de la meua pròpia experiència com a mare.

L'any 2022 vaig gaudir de la Residència Creart 08030 a l'Ateneu l'Harmonia (Sant Andreu, Barcelona) amb la proposta *Poesia Ordinària*, on vaig dinamitzar trobades i lectures de poesia, i actualment estic com a resident a Fabra i Coats: Fàbrica de creació, amb el projecte *Poesia ordinària + El club del fracàs*, juntament amb l'artista Lara Martínez, on farem diversos tallers i activacions des de la poesia i les arts visuals.

El projecte *Un àlbum familiar de cures* ha rebut la beca Temporals 2023, de l'ICUB, i també ha estat adquirit pel Pla Nacional de Fotografia 2022, i forma part de la col·lecció de l'Arxiu Fotogràfic de Barcelona.

PUNTS DE PARTIDA

El punt de partida inicial del projecte artístic a treballar amb els alumnes de 4rt de secundària de l'Institut Sagrera Sant Andreu és la creació d'un dispositiu-arxiu sobre la memòria de les cures a l'espai domèstic dels adolescents.

Treballarem amb la fotografia, el *fanzine*, el collage, el brodat o la poesia com a manera de poder investigar processos d'autorepresentació des de la pràctica artística, per anar donant forma a un arxiu adolescent de cures.

INSTITUT

L'Institut la Sagrera Sant Andreu participa per segona vegada a EN RESIDÈNCIA. En la 14a edició (2022-2023) l'artista resident va ser Martina Rogers. Una vegada més, participa amb un grup d'alumnes de 4t d'ESO. És un centre de nova creació, posat en marxa el curs 2019-2020. L'Associació de veïns i veïnes de La Sagrera i la Coordinadora d'AMPES de Sant Andreu van participar activament en la creació d'aquest nou centre públic d'educació secundària. Molt a prop de Fabra i Coats, l'institut es troba ubicat en els barracons del carrer Fernando Pessoa 10, a l'espera d'una ubicació definitiva en el context del triangle ferroviari.

[VALENTINA GAIA LOPS](#)

[I IDA BARBATI](#)

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT DOCTOR PUIGVERT

MEDIACIÓ
EXPERIMENTEM AMB L'ART

AMB LES PROFESSORES MARIA VILLAR
I MARIA PACZKOWSKI

PRESENTACIÓ **Valentina Gaia Lops** (Casorate Primo, Llobardia, 1986) i **Ida Barbati** (Isernia, Molise, 1990) són artistes visuals i investigadores nascudes a Itàlia i residents a Barcelona. Com a col·lectiu, es dediquen al disseny de projectes comunitaris i a l'assessoria artística i cultural. La seva investigació se centra principalment en les polítiques corporals i relacionals, conjugant les temàtiques del cos com a lloc de resistència i els feminismes, qüestionant la falsa dicotomia entre allò personal i allò polític. A la seva pràctica artística treballen a partir de la realització de processos de creació col·laboratius. La finalitat de la seva pràctica no és només la formalització d'un resultat expositiu, sinó l'experiència vivencial que es comparteix durant la fase de co-creació, on la generació d'enllaços, afectivitats, tensions i cures es configura com la pràctica artística-política en sí mateixa.

El 2022 guanyen la beca d'Arts Visuals Unzip 22 (El Prat de Llobregat) en la categoria d'imatge i societat, amb el projecte de recerca artística *Cuerpos en escucha*. Des de llavors, han portat el projecte a diferents espais (Betevé, ràdio el Prat i Jiser/Saberes Migrants) i han activat tallers i laboratoris d'experimentació (Centre Cívic Jardins de la Pau, el Prat de Llobregat). Al maig del 2023 participen al Festival Social coordinat per l'Associació Cultural TuDanzas i a l'octubre 2023 han estat part del Festival FAACCC, a Fabra i Coats (Barcelona).

Al març 2023, han estat curadores de l'exposició *Habitar los Márgenes*, al Centre Cívic de la Barceloneta (Barcelona).

Com a artistes individuals, d'una banda, Ida Barbati s'ha format en Arts Visuals a la Loba de Florència (2028). Ha finalitzat el Màster d'Arts i Educació a la Universitat de Barcelona (2020) i el Màster de Filosofia per als Reptes Contemporanis a la Universitat Oberta de Catalunya de Barcelona (2022). Actualment és estudiant del programa de doctorat Art i Educació de la Universitat de Barcelona. En la pràctica artística explora diferents mitjans, en particular la instal·lació, l'acció *performàtica* i la intervenció tant en imatges com en espais públics. El cos és un element comú en els seus treballs i és entès com una materialitat porosa que porta implícita una forta càrrega poètica i política. Per això la seva línia de recerca es desenvolupa a partir d'aquells afectes, experiències i memòries que travessen la seva corporalitat i que s'imbriquen amb les polítiques i les teories feministes.

Des de 2021 està interessada en dur a terme una pràctica artística basada en processos col·laboratius i participatius.

D'altra banda, Valentina és artista multidisciplinària, investigadora i curadora *Queer*. La seva pràctica s'ubica en la intersecció entre art, gènere i territori i combina, a través d'una metodologia dissident, múltiples llenguatges artístics entre els quals predominen les arts visuals, la performance i l'acció social. Valentina és fundadora del col·lectiu artístic LiberArte, creat el març del 2022 a través del programa de residències del Centre Cívic Can Verdagué. El col·lectiu es focalitza en l'estudi de processos multidisciplinaris i en el desenvolupament de pràctiques artístiques participatives. Valentina es troba actualment coordinant diversos espais de co-creació

i experimentació artística i col·labora en projectes de recerca amb centres d'art, universitats i espais culturals de la ciutat de Barcelona com a artista-investigadora, curadora, formadora i tallerista. La seva tasca abasta una àmplia varietat de contextos, cosa que li permet submergir-se en diferents dinàmiques creatives i contribuir en l'enriquiment del panorama artístic i cultural de la ciutat.

PUNTS DE PARTIDA

Cuerpos en Escucha és un projecte de recerca artística que es desenvolupa a partir de l'activació d'espais de cocreació i d'experimentació multidisciplinària vinculats amb el territori. Comprèn els àmbits de les arts, gènere, territori i societat. Aspira a generar vincles amb diverses entitats locals del territori de Barcelona i establir relacions amb diverses comunitats.

El projecte es desenvolupa en tres fases que no estan separades, més aviat estan entreteixides i embullades entre sí: educació, producció i exposició. Les tres fases es duen a terme de manera conjunta, sense un ordre preestablert, deixant que les necessitats de les persones participants deixin emergir el camí que cal seguir.

Partim de la idea que no hi ha unes fronteres definides entre les arts i allò polític, així com entre els processos pedagògics i l'experimentació artística. Tota forma d'art o procés creatiu comporta una forma d'aprenentatge amb caràcter ètic, que ens permet reflexionar sobre com i què aprenem. De la mateixa manera, tot procés d'aprenentatge està basat en una forma d'artisticitat, en el sentit que estimula el desig de crear, que sigui a la teoria, a la pràctica o a l'entremig de totes dues. La nostra finalitat no és ensenyar una tècnica sinó crear a partir del que ens permet fer una determinada tècnica o pràctica artística.

A la que podríem definir com fase d'educació, proposem l'activació de laboratoris d'experimentació artístics basats en les Arts Visuals en tota la riquesa i la complexitat. A la fase de producció, la finalitat és crear un espai de creació artística col·laborativa. Es configura com un lloc de trobada i cocreació que entén l'art com una manifestació de la creativitat humana, lliure i accessible per a tothom. A la fase expositiva, o millor dit de curadoria col·lectiva i afectiva, treballam en conjunt amb les entitats i el grup de participants per planificar, curar i instal·lar una exposició col·lectiva.

Considerem que la peculiaritat del projecte és, de fet, la contínua evolució del procés de coproducció i cocuradoria, atès el caràcter canviant i divers de les comunitats participants. Aquesta dinàmica de treball permet explorar maneres de fer art des de la col·lectivitat i alimentar els processos pedagògics, ètics i polítics des de l'activitat artística. Més enllà de generar esdeveniments que apareixen i desapareixen, el nostre objectiu és crear trobades que produeixen relacions i activació micropolítiques, afectes i simpaties – en el sentit de compartir emocions i vivències. Amb aquesta iniciativa busquem crear formes de col·laboració en el desenvolupament de pràctiques artísticocreatives que permetin generar un sentit democràtic de la comunitat, basada en la diversitat i multiplicitat de subjectivitats..

INSTITUT

Dotzena edició d'EN RESIDÈNCIA en què participa l'**Institut Doctor Puigvert** (Sant Andreu). Luis Bisbe, Jaume Ferrete, Francesc Ruiz, Luz Broto, Ana García-Pineda, Enric Farrés Duran, Max Besora, Maria Llop i Vanesa Varela, Anna Irina Russell, Gerda Kochanska i Ninja Papel hi han desenvolupat processos de creació. Una vegada més, el Doctor Puigvert participa al programa amb un grup d'alumnes de primer d'ESO.

L'Institut Doctor Puigvert és molt a prop del nus viari de la Trinitat i del curs del riu Besòs. Va començar a funcionar l'any 1985, tot i que l'actual edifici no va ser inaugurat fins al 1991-92. El seu claustre acordà donar-li el nom d'Institut Doctor Puigvert en honor de l'uròleg Antoni Puigvert, la infantesa del qual està estretament lligada a Sant Andreu.

NADIA HAFID

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT JAUME BALMES

MEDIACIÓ
MUSEU NACIONAL D'ART DE CATALUNYA
I EXPERIMENTEM AMB L'ART

AMB LA PROFESSORA EVA MATEO
I EL PROFESSOR JESÚS VILA

PRESENTACIÓ **Nadia Hafid** (Terrassa, 1990) es va graduar en Belles Arts per la Universitat de Barcelona (UB) i va estudiar Arts Aplicades al Mur a l'Escola Llotja (Barcelona). Combina la il·lustració i el còmic, i els seus dibuixos han ocupat les portades del suplement cultural *Babelia* (El País), i han acompanyat articles en mitjans internacionals com The New York Times, The Economist, The New Yorker i The Washington Post, entre d'altres.

El buen padre (2020), el seu debut amb l'editorial Saprستی, va obtenir el premi al millor autor emergent de l'Associació de Crítics de Còmic, i va ser inclòs en la llista dels 100 millors còmics nacionals (revista Rockdeluxe) i destacat en la recopilació de millors còmics de la revista Jot Down. També va ser nominat al Saló del còmic en la categoria de millor obra revelació (2021). Ha estat traduït al francès per l'editorial Casterman, i al turc per Beta Basım Yayın Dagitim edicions.

Chacales, el seu segon còmic publicat per Saprستی (2022) ha rebut el premi *El ojo crítico 2022* en la categoria de còmic i ha estat nominat a millor obra al Saló del còmic en la 41 edició.

Ha format part de l'exposició *Constel·lació gràfica* del CCCB – Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (2022-2023), dedicada al còmic experimental i d'avant-guarda.

Imparteix classes d'il·lustració editorial en el màster de còmic i il·lustració de l'Escola Elisava (Barcelona).

PUNTS DE PARTIDA

En el nostre projecte artístic ens embarquem en un viatge de reflexió i exploració de la societat actual i el nostre paper com a individus en ella. Reconeixem que la societat és diversa i complexa, i creiem que a través de l'art podem examinar críticament les dinàmiques socials i les nostres pròpies accions.

El nostre objectiu és utilitzar l'art com una eina per a generar consciència i promoure el diàleg sobre temes socials rellevants. Abordarem temes com la identitat, la diversitat, la inclusió, el gènere, la raça, la sexualitat, les desigualtats i altres aspectes fonamentals de l'experiència humana.

Busquem crear un espai d'expressió i escolta activa, on els participants puguin compartir les seves perspectives i experiències personals. A través de diferents mitjans artístics buscarem donar veu a diverses perspectives. Ens comprometem a qüestionar els nostres propis prejudicis i privilegis, i a fomentar un ambient de respecte i empatia entre els participants. Reconeixem que les nostres accions individuals tenen un impacte en la societat en general, i volem explorar com podem contribuir de manera positiva al canvi social. Amb aquest projecte, aspirem a inspirar una major comprensió i connexió entre els membres de la nostra comunitat. Volem que les reflexions i les obres d'art creades en aquest espai es converteixin en un catalitzador per al canvi i l'acció, i que cada individu se senti capacitat per a contribuir a una societat més justa i equitativa. A través d'una experiència artística ens endinsarem a la introspecció, al diàleg i la construcció de ponts entre nosaltres. Juntes explorarem com podem ser agents de canvi i

contribuir positivament a la societat en la qual vivim. Les alumnes i els alumnes de 4t d'ESO de l'Institut Jaume Balmes participaran en un projecte artístic col·laboratiu en el qual totes les participants podran contribuir i definir tots els aspectes d'aquest procés de creació. L'enfocament compartit permetrà que cada individu aporti les seves idees, experiències i habilitats úniques al projecte, la qual cosa enriqueix l'obra final i farà que cada participant se senti part important d'aquest procés.

Esperem que aquest projecte artístic compartit sigui una experiència inspiradora i enriquidora per a totes les involucrades i que permeti que cada veu sigui escoltada i valorada en el procés de definició i creació del projecte, això donarà lloc a una obra significativa i poderosa que reflecteixi la diversitat i riquesa de les experiències dels participants.

INSTITUT

Després de les residències de Pep Duran, Alicia Casadesús, Clàudia Pagès, Isabel Barrios, Jordi Ferreiro i Cos Col·lectiu, **l'Institut Jaume Balmes** (la Dreta de l'Eixample) participa per setena vegada a EN RESIDÈNCIA. De nou, amb un grup d'alumnes de tercer i quart d'ESO.

Fundat el 1845, l'Institut Jaume Balmes és l'institut de secundària més antic de Barcelona i una de les institucions docents més arrelades en la història de la ciutat. Des del 1942, està situat a l'Eixample, a la cruïlla de Pau Claris amb Consell de Cent.

RODRIGO LAVIÑA

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT LA RIBERA

MEDIACIÓ
L'AFLUENT

AMB LA PROFESSORA
MAGNÒLIA MARTÍNEZ

BIEL LLINÀS

EN RESIDÈNCIA
A L'INSTITUT NOU BARRIS

MEDIACIÓ
A BAO A QU

AMB LES PROFESSORES
MERCÈ NAVINÉS I MARIA BERZOSA

PRESENTACIÓ **Rodrigo Laviña** (Sants, Barcelona, 1983) és llibreter i músic. Coopertivista a La ciutat invisible. Interessat en les qüestions culturals i la intervenció a través de la música. En la música des de finals dels 90, pioner del *hip-hop* en català. Ha participat -i participa- en diverses formacions com *Extraño Weys*, *Rodrigo Laviña y su combo*, *At Versaris* o *Pirats Sound Sistema*, editant múltiples discs que han sigut reconeguts per públic i premsa. Aquesta dèria musical l'ha portat a tocar arreu del món, dels EUA a recórrer Europa, l'estat i infinitat de pobles, barris i ciutats arreu del país. A més, és *digger*, col·leccionista i curador musical. Ha intervingut en projectes vinculant *hip-hop* i educació, com diversos tallers o el programa EN RESIDÈNCIA (8a edició, 2016-2017), on va desenvolupar el procés de creació de *Barri, so, arrels i branques* a l'Institut Montjuïc (La Marina del Port, Barcelona).

PUNTS DE PARTIDA La residència a l'Institut La Ribera tindrà diversos eixos d'intervenció que s'aniran trenant, posant al centre la visió i les vivències del grup d'alumnes sobre els següents temes: música, paraula, trama urbana, comunitat i identitat. El punt de partida tindrà en compte com entenem aquests eixos, quin és l'imaginari que té el grup de sí mateix i com es relaciona amb l'entorn. A partir d'aquí, activarem diverses accions, com l'escolta activa de música, les derives, les observacions, les descobertes, l'escriptura i la comunicació. Experimentarem amb aquestes eines i les posarem al servei de la creació i l'aprenentatge col·lectiu, amb un peu al *hip-hop* i una orella a la ciutat.

INSTITUT L'**Institut La Ribera** (Montcada i Reixac) participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA. Molt a prop del riu Besòs, el seu entorn està en procés de transformació, de la ma del projecte del Parc Fluvial de la Ribera i de les intervencions del Pla de Barris.

PRESENTACIÓ **Biel Llinàs** (Felanitx, 1994). Es va traslladar de Mallorca a Barcelona el 2012 per formar-se en Belles Arts a la Universitat de Barcelona. Actualment hi cursa estudis de doctorat, fet que compagina amb projectes de creació i mediació artística, tant de manera individual com col·lectiva. Aquest canvi de context va portar-lo a interessar-se per les tensions que subjauen en les dinàmiques socioeconòmiques d'una ciutat global com Barcelona i a explorar les relacions entre l'espai, l'individu i l'experiència des d'una perspectiva crítica i situada. La seva praxis aborda temes com l'arquitectura (viscuda o projectada), l'urbanisme com a dispositiu biopolític o les condicions materials sota les quals es desenvolupa el treball creatiu en la *societat del rendiment*. Tot i partir d'un clar bagatge pictòric, treballa de manera multidisciplinària a partir de mitjans com el dibuix, la instal·lació, la fotografia, l'acció o l'escriptura.

Aquests anys ha rebut beques i premis d'institucions com el Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), Homesession, Fabra i Coats Fàbrica de Creació, La Escocesa, Sala d'Art Jove, Sant Andreu Contemporani, la Fundació Guasch Coranty, Es Far Cultural o el Museu de Pollença, i la seva obra ha participat d'exposicions en espais com La Capella, el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), el Centre d'Art Tecla Sala, el Casal Soler, Le Beffroi de Montrouge, Kulturni Centar Magazin i la galeria Àngels Barcelona, entre d'altres.

PUNTS DE PARTIDA L'edifici que acull l'Institut Nou Barris, equipament aixecat arrel de les reivindicacions de la societat civil als anys 70, celebra el seu 40è aniversari aquest 2023. Tenint aquesta efemèride com a punt de partida, el projecte desplegarà una sèrie de processos de creació col·lectius que explorin la relació entre l'arquitectura viscuda i la comunitat estudiantil, entenen ambdós agents de manera porosa i contextual.

L'institut ens prepara per a la vida o la vida és allò mateix que ocorre en el seu interior, mentre passem de curs en curs? Quines microhistòries subjauen en la trajectòria del centre? Quina és la seva relació amb l'evolució del barri més nou de la ciutat? Hi caben 40 anys d'història en una llibreta? Són algunes de les preguntes detonants que abordarem a partir d'una sèrie de materials bibliogràfics, imatges d'arxiu, treball de camp i especulació col·lectiva.

INSTITUT Des de la seva posada en marxa fins l'any 2021, aquest institut es va denominar Institut Sant Andreu. Amb aquesta denominació, va participar en la tercera edició d'EN RESIDÈNCIA (2011-2012), amb l'artista Tom Carr, amb la mediació d'A Bao A Qu.

L'institut ara ja denominat **Nou Barris** (La Prosperitat, Nou Barris) va néixer fruit de les llargues i contínues reivindicacions veïnals dels anys 70 del segle XX. Si bé les classes es van engegar al curs 1976-77 en uns barracons provisionals muntats a corre-cuita, l'edifici de l'institut no va estar enllestit fins el curs 1983-84.

EU MANZANARES

EN RESIDÈNCIA
A L'INSTITUT SANTS

MEDIACIÓ
SALA BECKETT / OBRADOR
INTERNACIONAL DE DRAMATÚRGIA

AMB LA PROFESSORA CRISTINA LÓPEZ
I EL PROFESSOR JUAN CARLOS RODRÍGUEZ

PRESENTACIÓ **Eu Manzanares** (Santa Coloma de Gramenet, 1985). Actriu i dramaturga. El 2015 s'estrena com a dramaturga al Teatre Tantarantana amb *Una paret blau-cel*. El 2018 escriu *Idoti Irantí*, text seleccionat per al Cicle de Lectures Dramatitzades de l'AADPC (Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya), guanyador d'una Beca Tísner, estrenat al Llevant Teatre de Granollers i amb el qual pren part en el Cicle de Lectures Dramatitzades de la Sala Beckett el juny de 2020.

El desembre de 2019 estrena a la Sala Flyhard *Lo nuestro*, amb el qual s'endú el Premi Teatre Barcelona 2020 al Millor text original, és nominada als Premis Butaca 2020 a Millor espectacle de petit format i és candidata als Premis Max. Participa a la Xa edició del Torneig de Dramatúrgia de Temporada Alta amb *La transcendència de l'spòiler* i és guardonada amb una beca Carme Montoriol (concedida per l'Institut de Cultura de Barcelona) per *El mestre i el mar*.

El 2021 és seleccionada per al IX Laboratori d'Esriptura Teatral de l'SGAE amb *Benvinguts*; estrena al Teatre Lliure l'espectacle *Frank* (nominat als Premis Butaca 2021); participa al Taller Internacional de l'Obrador d'estiu de la Sala Beckett, i és becada amb una ajuda a la creació que atorguen la Sala Beckett i la Fundació SGAE. El juny de 2022 li és concedida una de les Beques Barcelona Crea i el novembre d'aquell any estrena *Dopaland*, dirigida per Sergi Pompermayer, a la Sala Fènix, que posteriorment farà gira per Espanya i Llatinoamèrica.

El juny de 2023 estrena *El mestre i el mar*, que també dirigeix, al Teatre Eòlia. La temporada 2022-2023 ha estat l'Autora Resident de la Sala Beckett, on ha estrenat *Nessun Dorma*, en coproducció amb el Festival Grec, també sota la seva direcció. A finals d'agost de 2023 signa la direcció de l'espectacle *Amor a mort* de The Feliuettes al Maldà, amb textos d'autors i autores diverses.

PUNTS DE PARTIDA

Segons el meu parer, qualsevol persona és una creadora en potència. Tothom té el poder d'imaginar i, per tant, de crear. Absolutament tothom. Tothom té coses importants a explicar. Coses fascinants, curioses, xocants, *frikis*, emocionants, divertides, tristes, doloroses, aterridores, al·lucinants, alegres i mil coses més. Ningú és poc interessant. Qualsevol persona pot ser capaç de mantenir-nos totalment enganxades a alguna anècdota, experiència o invenció... si sap com explicar-ho.

Durant molt de temps, jo estava convençuda que les coses que em passaven, pensava o imaginava no podien tenir cap mena d'interès per a ningú més que per a mi mateixa o, com a molt, per al meu cercle més íntim de família i amics. Fins que vaig adonar-me que, si eren importants o rellevants per a mi, per què no ho podien ser també per a moltes altres persones? Fins i tot, per a persones totalment desconegudes i allunyades de mi. Només necessitava aprendre a donar-los valor creatiu. I això vaig fer. Primer, entendre per què allò era important per a mi. Després, per què creia que allò mereixia ser explicat i compartit amb els altres. I finalment, aprendre a explicar les meves històries d'una forma atractiva. I això és el que m'agrada poder ensenyar i compartir amb altres persones.

Així doncs, partirem de buscar en nosaltres mateixes, d'investigar quines són les coses que, per a cadascuna de nosaltres, tenen un valor emocional, sentimental i, per tant, creatiu. Ja sigui perquè ens il·lusionen, ens fan mal o ens espanten. Aquí és on començarà el nostre viatge. Indagant en les nostres pors, les nostres ferides i les nostres il·lusions. I també en aquelles rareses que ens diferencien de la resta i ens fan tan i tan especials. De vegades, fins i tot les coses més insignificants poden ser autèntiques perles.

Ah, per cert!! En l'àmbit creatiu, de tot això en diuen "trobar la pròpia veu".

INSTITUT

Tercera participació de l'**Institut Sants** (anteriorment denominat Emperador Carles). En edicions anteriors ha acollit a Marília Samper, amb la mediació de la Sala Beckett, i a Pía Sommer, amb la mediació d'A Bao A Qu. Enguany participa de nou amb un grup d'alumnes de segon d'ESO.

L'Institut Sants està situat al districte de Sants-Montjuïc, a la frontera amb Les Corts i l'Eixample, just al costat de l'estació de Sants. Va ser construït a finals dels anys 50 del segle XX, i va ser inaugurat definitivament l'any 1962 amb la denominació d'Ausiàs March, fins l'any 1966, moment en què va rebre el nom d'Emperador Carles. Durant l'any 2022, i després d'un procés participatiu, la comunitat educativa de l'institut va acordar un nou canvi de nom, adoptant l'actual denominació d'Institut Sants.

PATO MENA

EN RESIDÈNCIA
A L'INSTITUT ESCOLA TRINITAT NOVA

MEDIACIÓ
A BAO A QU

AMB LES PROFESSORES
ESTHER DELGADO I LARA SÁNCHEZ

PRESENTACIÓ **Pato Mena** (Xile, 1980). Escriptor i il·lustrador de literatura infantil i còmic, s'estableix a Barcelona el 2013 després d'estudiar el postgrau en Il·lustració per a Publicacions Infants i Juvenils de l'Escola EINA.

A dia d'avui, ha publicat més de 20 títols, alguns en col·laboració, la majoria obres integrals, que han arribat a editar-se als EUA, Espanya (castellà i català), França, Itàlia, Grècia, Macedònia, Xile, Argentina, Colòmbia, Mèxic, Corea, Xina i Japó.

Ha estat seleccionat tres vegades (2017, 2019, 2022) pel Govern de Xile per conformar la Comitiva Oficial d'artistes a la Fira Internacional del Llibre Infantil i Juvenil de Bolonya (Itàlia) on a més, ha participat en exposicions col·lectives i intervencions urbanes.

Ha realitzat classes d'il·lustració al Cercle Artístic Sant Lluc i actualment conforma la plantilla de professors de l'àrea d'il·lustració Infantil de l'Escola Joso a Barcelona. Així mateix, ha impartit tallers de creació a Espanya, Xile, Japó, Itàlia, Colòmbia i Mèxic i el 2022-2023, un cicle especial de tallers a les biblioteques públiques de Barcelona.

El 2020 i 2022 obté a Xile el Premi Nacional de Literatura Infantil, Marta Brunet (Categoria Primera Infància) i també el 2020 és seleccionat per la Fundación Cuatro Gatos (EUA) juntament amb el Grup de recerca (LIEL) de la Universitat Castellà - la Manxa, com un dels 25 autors iberoamericans significatius del llibre àlbum il·lustrat actual.

El 2022 el seu àlbum *Onsen ¿Qué hacen los monos?* Va ser seleccionat per la Biblioteca Pública de Nova York, com un dels àlbums infantils de l'any i va obtenir la medalla Finalista als Premis Fundación Cuatro Gatos.

El 2019 OEPLI (Organització Espanyola per al Llibre Infantil i Juvenil) i el Ministeri d'Educació va incloure a la seva selecció anual el seu llibre *La gran fiesta de los olores*.

El 2019 guanya el **Premio Torre del Agua** en Festilij Tres Cantos, a millor Àlbum Il·lustrat per *¡Contemos 5 ranas!* i el 2016 és distingit per la **Junior Library Guild Selection**, de les biblioteques públiques dels EUA per *La Siesta Perfecta*.

Així mateix el 2017 obté el premi **Best Picture Book** als International Latino Awards, celebrats a Los Angeles, EUA (per *La Siesta Perfecta*).

PUNTS DE PARTIDA

Durant l'adolescència la paraula futur, amb les llums i les ombres, ens ronda com mai i davant nostre es presenta una societat adultcentrista amb les portes de bat a bat. A través de diferents exercicis d'escriptura, d'il·lustració i de la fusió d'ambdues disciplines, ens aturarem un moment en aquest llindar i intentarem generar consciència del que considerem nostre per veure com incideix en el que som avui i el que volem ser. Tornar la mirada enrere però com a un mirall que tenim al davant, per retratar-nos. Records, paraules, objectes, persones, espais i una mirada capaç d'unificar-ho tot en històries de l'aquí i l'ara, connectades amb el present, a la ficció, l'autoficció i l'autobiografia.

Aquest procés de creació individual i col·lectiva comença des de la idea de rescatar/cultivar la mirada de la infància i, a través d'ella, identificar els elements clau en la nostra identitat que ens acompanyaran en el desenvolupament de la vida adulta.

INSTITUT

Cinquena participació de l'**Institut Escola Trinitat Nova** (la Trinitat Nova, Nou Barris) a EN RESIDÈNCIA. L'ieTN vincula la seva participació a EN RESIDÈNCIA en el marc del seu eix singular cultural (arts visuals i comunicació audiovisual). En edicions anteriors ha acollit els processos de creació d'Isamit Morales, Arnau Sala, Lina Bautista i Xesca Salvà. De nou, hi participa un grup d'alumnes de tercer d'ESO.

L'Institut Escola Trinitat Nova és una proposta educativa global que es configura com a únic centre educatiu (0-16 anys) dins el marc d'uns equipaments i propostes socioeducatives més amplis del barri de la Trinitat Nova. La proposta de l'ieTN vincula l'acció educativa a l'acció comunitària, doncs difícilment tenen un sentit complet si van separades i en la mesura que s'alineen esdevenen més útils, interessants.

ORIOl MORAlES I PUJOLAR

EN RESIDÈNCIA
A L'INSTITUT BARRI BESÒS

MEDIACIÓ
SALA BECKETT / OBRADOR
INTERNACIONAL DE DRAMATÚRGIA

AMB EL PROFESSOR
JORDI SÁNCHEZ

PRESENTACIÓ **Oriol Morales i Pujolar** (Figueres, 1990). S'ha format en direcció escènica i dramaturgia a l'Institut del Teatre de Barcelona, d'on n'és graduat, i a la Sala Beckett. Anteriorment, s'havia format en interpretació de text completant el pla d'estudis del Col·legi de Teatre. Es dedica professionalment a la dramaturgia, la direcció escènica i la docència en l'àmbit de l'escriptura teatral i la interpretació.

Com a creador ha escrit i dirigit els espectacles de creació pròpia *Com destruir una casa* (Festival Temporada Alta/Sala La Planeta); *Articulado ligero* (Teatre Tantarantana); *Bruels*, espectacle guanyador del Premi Adrià Gual (Teatre Lliure/Festival Grec) i *Granotes* (La Pedrera/Festival TNT/Sala Beckett).

Ha treballat per encàrrec de companyies com Unter den Linden (dirigint *Aprender a nadar*, de Sasha Marianna Salzmann, i *Amor. Un exercici argumentatiu*, de Sivan ben Yishai, ambdues estrenades al Teatre Tantarantana), La Llarga (companyia per la qual va escriure el text *Llançament*, que va guanyar el Premi de la Sala Sandaru i que va ser estrenat a la Sala La Planeta) i Agitart (companyia amb qui va col·laborar en la dramaturgia de l'espectacle de dansa *Dust*, dirigit per Roger Fernández i que es va estrenar a The Place, Londres).

També és autor dels textos *Port llevant* (Torneig de dramaturgia del Festival Temporada Alta); *Lume* (text guanyador d'una ajuda a l'escriptura de la Sala Beckett); *A la vall* (text mereixedor de l'ajut a la creació Carlota Soldevila que atorga el Teatre Lliure) i *Com es moren els ocells* (text guanyador de la beca d'escriptura Carme Montoriol de l'Ajuntament de Barcelona).

Ha estat ajudant de direcció d'Helena Tornero als espectacles *Kalimat* i *El Futur*, ambdós estrenats al Teatre Nacional de Catalunya, i de Julio Wallovits a l'espectacle *Argentinamiento*, estrenat a la Sala Beckett.

Des de l'any 2016 fins el 2021 va formar part del consell de redacció de la revista (*Pausa.*), vinculada a la Sala Beckett. En el sector editorial, ha col·laborat amb l'Editorial Vicens Vives i Enciclopèdia Catalana.

PUNTS DE PARTIDA

En el meu darrer espectacle, *Com destruir una casa*, he utilitzat per primera vegada les tècniques pròpies del teatre documental i del *verbatim*. Aquest procés de creació té molt a veure amb la col·lectivitat. D'una banda, perquè requereix d'una fase prèvia de documentació que fomenta la cooperació i les aliances. I de l'altra, perquè el resultat d'aquests processos de creació interpel·len directament la nostra societat.

El punt de partida per a la creació d'una obra que escriurem de forma conjunta amb els alumnes de l'Institut Barri Besòs serà l'elaboració d'una peça de teatre documental que tingui a veure -d'una manera àmplia- amb el concepte de *memòria*.

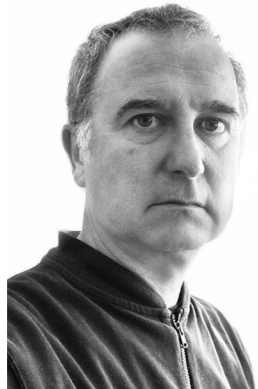
La memòria és un tema transversal que parla de quin és el nostre lloc al món, de com l'habitam, de com ens hi situem i de com ens relacionem amb els altres. Al llarg de la meva trajectòria

he explorat aquest tema des de diferents punts de vista: la memòria històrica, la memòria col·lectiva, la memòria individual, la memòria emocional... A través dels diferents espectacles que he anat creant i que buscaven reflexionar al voltant d'aquest concepte m'he adonat que és molt interessant veure quina és la concepció que es té de la memòria segons l'edat de qui en parla o de qui l'escolta. Què és la memòria per un adolescent? I per un grup d'adolescents? Què significa per ells aquesta paraula? Com els travessa? On els situa? Al llarg d'aquests mesos intentarem respondre aquestes preguntes per trobar com aquest tema els pot interpel·lar.

INSTITUT

Vuitena participació consecutiva de l'**Institut Barri Besòs** (el Besòs i el Maresme, Sant Martí) a EN RESIDÈNCIA, amb un grup d'alumnes de quart d'ESO. Anteriorment ha participat al programa amb les residències de La Calòrica, Mariona Naudín, Andrés Waksman, nyam-nyam, Viviane Calvitti, Emília Gutiérrez Epstein i Oriol Puig Grau.

L'Institut Barri Besòs s'ha anat construint pas a pas des de 1977, amb un treball conjunt entre pares, professors, alumnes, veïns, administracions, entitats i institucions. Aquesta col·laboració ha donat lloc a un centre educatiu públic arrelat en el medi social on es troba, obert als barris on presta servei, amb un funcionament democràtic i participatiu, que ha procurat implementar una oferta educativa de qualitat sensible al tractament compensatori de les desigualtats socials, i que busca fomentar l'educació científica i tecnològica i els valors de la cultura humanística.

ANTONIO ORTEGA

EN RESIDÈNCIA
A L'INSTITUT VALL D'HEBRON

MEDIACIÓ
EXPERIMENTEM AMB L'ART

AMB LA PROFESSORA
LAURA MURILLO

PRESENTACIÓ **Antonio Ortega** (Sant Celoni, 1968). És professor al Grau d'Art i Disseny de l'Escola Massana – UAB, està representat per la Galerie Klaus und Elisabeth Thoman i és membre del Grup d'Estudi. Antonio Ortega va començar la seva pràctica artística en el camp de la instal·lació i el de la *performance* expandida. Va desenvolupar projectes individuals com *L'Art domèstic* a La Capella (Barcelona, 1999), *Registre de Bondat* a la Sala Montcada de la Fundació La Caixa (Barcelona, 2000), *Antonio Ortega and The Contestants* (Londres, 2002) a The Showroom, *Fe i entusiasme* (2004) a Espai 13, Fundació Joan Miró i *Opfer sind wir alle* (Moenchengladbach, 2003) al Museu Abteiberg.

Exemples de la seva recent activitat artística centrada en la instal·lació són el sòcol instal·lat al segon pis del Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA) *Intent de glossar el concepte de demagògia*, 2014; el generador d'ozó que va construir un espai de 1047 m³ d'air purificat, 2017 per a la Biennal de Lovaina la Neuve o la instal·lació permanent a la cúpula del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) *Mà parallamps*, 2022.

Des de 2007 ha centrat part del cos del seu treball en el text. Com la proposta de conferència performativa *I hope Alice Cooper Does Not Become a Vegetarian* (Phoenix, AZ, 2007) presentada al Scottsdale Museum for Contemporary Art o l'obra de teatre de la que és autor *The Ten Best Tips Ever*, estrenat a Objectif Exhibitions (Antwerpen, 2009), i va publicar el llibre *Demagogia y propaganda en arte según Antonio Ortega* (2013) editat per Bielbooks. Recentment, la investigació d'Antonio Ortega gira entorn al conflicte entre autoritat i autoria. Part dels resultats han estat presentats en l'exposició *Autogestió* (2017) a la Fundació Joan Miró, de la qual va ser el comissari i es va publicar un assaig amb el mateix títol i, en el llibre *La lección de Johanna van Gogh* (2021), publicat per Como Ediciones i centrat en la defensa d'operar en el sistema de l'art segons una perspectiva amateurista. Des de l'any 2022 el seu treball es centra en un retorn a la pintura.

PUNTS DE PARTIDA

TOT EL MÓN ÉS ARTISTA
(ENCARA QUE NO HO SÀPIGA I ENCARA QUE NO HO VULGUI)

Tothom és artista i ho és en tot moment i circumstància, ja que també l'espectador és artista, fins i tot quan allò que observa no és art.

Són molts els que es mantindran reticents a canviar les convencions que es fan servir per classificar allò relacionat amb l'art i les categories que se'n deriven, perquè són molts els que no voldran ser considerats artistes per la mandra d'haver d'assumir el seu compromís com a agents que produeixen i tradueixen formes.

Són majoria aquells que prefereixen no contemplar la universalitat de la condició d'artista, perquè això els intranquil·litzaria i, també, perquè els ofereix més consol pensar que fer d'artista és una tasca exclusiva i excloent.

Són els mateixos que, finalment, participen de la creença generalitzada que consisteix a separar aquelles creacions realitzades per un *humà qualsevol* de les creacions realitzades per un *humà artista*; i que continuen considerant que, entre les persones vives, mortes i per néixer, n'hi ha alguns que són artistes i que la resta ni ho són ni ho seran.

Però el pitjor és que no voler considerar-se artista consisteix, en el fons, en una ignorància sedant i voluntària que té la funció de poder evitar el desconcert de saber-se artista.

INSTITUT

L'Institut Martí Pous va ser creat el 2017 i forma part del conjunt d'equipaments culturals i Setena participació de l'**Institut Vall d'Hebron** (Sant Genís dels Agudells, Horta-Guinardó) a EN RESIDÈNCIA. De nou, amb un grup d'alumnes de quart d'ESO. Margarita Andreu († 2013), Agnès Pe, Alejandro Palacín, Svantje Bußhoff, Violeta Mayoral i Núria Inés (Tinta Fina), han estat artistes residents en edicions anteriors.

L'Institut Vall d'Hebron ocupa un edifici modernista de principis del segle xx projectat com a orfenat per Enric Sagnier i Villavecchia. Va iniciar la seva trajectòria com a centre educatiu durant la dècada de 1970. Molt a prop del Parc de Collserola, el Vall d'Hebron disposa d'una de les ofertes educatives més àmplies de la ciutat de Barcelona.

PSIRC

EN RESIDÈNCIA
A L'INSTITUT MARTÍ POUS

MEDIACIÓ
CENTRAL DEL CIRC

AMB EL PROFESSOR PAU QUESADA
I LA PROFESSORA ANA PÉREZ

PRESENTACIÓ Wanja Kahlert (Anlès, 1994) i Anna Pascual (Barcelona, 1983) formen part de la companyia **PSIRC** (Barcelona, 2011), companyia de circ contemporani que des del seus inicis explora noves formes de fer circ en l'actualitat.

Començant per una exploració estètica i tècnica sobre el cos acrobàtic, la investigació porta la companyia a endinsar-se a posar la mirada en altres factors que influeixen en la dramatúrgia: la composició de l'espai, la il·luminació, la musicalitat. Això ens ha portat a no posar només el cos a escena, si no a formar part de projectes creatius també des d'altres rols, com són la direcció, la il·luminació, la dramatúrgia, l'escenografia.

Així, intentem identificar un llenguatge propi, sense perdre de vista la nostra inevitable inscripció en un context històric, social i escènic, i entendre com, des de la nostra visió particular, podem aportar a l'evolució/redefinició col·lectiva de les arts escèniques.

PUNTS DE PARTIDA

Creació comunitària «Cos, atenció i escriptura».

En aquest residència proposarem abordar una tècnica que, conjuntament amb Rolando San Martín, **apliquem** internament en els processos de creació de la companyia PSIRC i la qual és objecte d'**estudi en procés**. És una pràctica que posa en valor el que per nosaltres el circ pot aportar a les escriptures contemporànies i futures de peces escèniques.

Des d'on?

Intentem recuperar el **valor** que té el **cos** en les creacions escèniques. No només la coreografia de conceptes, símbols i metàfores, si no la presència de cossos. No tant la il·lusió de la ficció, si no el poder immediat del perill i el risc que pren un cos.

És una pregunta que neix en un context històric i social concret, és a dir, la transició de la humanitat cap a la seva independència dels cossos biològics. Cada cop es deleguen més funcions vitals en pròtesis tecnològiques. El cos humà s'està convertint en un actor de segona, si no és per crear-ne un objecte d'exhibició.

En aquest sentit, cal revisar també la càrrega simbòlica que atribuïm al **cos virtuós**. Aquest virtuosisme crea una mena de **presència absoluta del gest de circ**. És un gest que per si mateix no pot ser representatiu, no pot portar a escena allò que ha sigut present en una altra banda, i per això el pes simbòlic recau en el valor de la pràctica mateixa.

Entenent la importància simbòlica que llavors rep la pràctica de circ en escena, més que apuntar a una superioritat de l'ésser humà, una idea que va cristal·litzat paral·lelament amb la revolució industrial, plantejem la impossibilitat de superar els propis límits com a figura tràgica. Més que posar en valor la capacitat de dominació, volem posar la mirada en l'efecte que genera la pràctica circense en el cos d'una persona, i a partir d'aquí generar una guia per estructurar creacions de circ.

A partir d'aquesta mirada, virtuosa, tràgica, creiem que es pot generar un contingut que no entri en conflicte amb la forma de l'escena.

Creiem que aquesta mirada sobre el cos virtuós, més tràgica que dominant, pot ser generadora de sentit. Un sentit que en escena ens permeti apropar contingut i forma, que ens allunyi de la dicotomia del circ contemporani entre narrativitat i tècnica de circ.

Materialitat, significant i significat coincideixen.

Creiem que la pràctica de les tècniques de circ tenen un component de desnaturalització de cossos i objectes, amb una atenció i cura excepcional. Aquest estat, si l'aconsegüim desvestir de mímica i representativitat, pot crear l'«encantament» al que es refereix Erika Fischer-Lichte quan parla de les realitzacions escèniques:

L'experiència estètica no es produeix únicament a partir d'esdeveniments excepcionals, si no també a partir de la percepció d'allò ordinari... Es perceben cossos, accions, moviments, objectes, sons i olors quotidians que al mateix temps apareixen com extraordinaris, com transfigurats. Quan el quotidià es converteix en extraordinari, les dicotomies s'enfonsen i les coses es transformen en el seu oposat, l'espectador experimenta la realitat com encantada. És aquest encantament el que el posa en un estat de liminaritat que el pot transformar.

INSTITUT

Aquesta és la cinquena participació del Martí Pous a EN RESIDÈNCIA. En edicions anteriors ha acollit els processos de creació de Cristina Checa (2018-2019), Jorge Albuérne (2020-2021), Cristina Celada (2021-2022) i Gatillo Culón (2022-2023). De nou, amb un grup d'alumnes de tercer d'ESO.

L'**Institut Martí Pous** va ser creat el 2017 i forma part del conjunt d'equipaments culturals i educatius ubicats al recinte de Fabra i Coats. El veïnatge amb la Fàbrica de Creació, el Centre d'Art, l'Ateneu L'Harmonia, la Biblioteca Ignasi Iglésias - Can Fabra, el Taller de Músics i el CRAB – Centre de Recursos Artístics de Barcelona, entre d'altres, contribueix a fer valer la dimensió d'aquest institut com a centre de producció cultural, juntament amb l'Escola Bressol La Filadora, l'Escola Can Fabra i l'Institut Vapor del Fil. I durant el curs 2022-2023, s'hi afegirà l'Escola Municipal de Música de Sant Andreu.

LAUTARO REYES

EN RESIDÈNCIA
A L'INSTITUT NARCÍS MONTURIOL

MEDIACIÓ
LA PODEROSA

AMB LA PROFESSORA SARA ELIAS

PRESENTACIÓ **Lautaro Reyes** (Valparaíso, 1986). Soc artista escènic, i treballa des del moviment i la coreografia. Els meus interessos es desenvolupen des d'intuïcions que projecto mentalment com a paisatges, i dins d'aquests llocs genero diàlegs a través d'una entesa sensorial. Investigo els llenguatges possibles del cos, i que aquests s'expressin des de qualitats que no estiguin determinades pel que és acadèmic. Penso el moviment com un mecanisme que provoca imatges subjectives tant en les persones que produeixen allò coreogràfic, com en les persones que observen la forma coreogràfica, i partir d'aquesta comunicació d'imaginari plantejar una entesa comuna.

M'he format a diferents escoles iberoamericanes; Càtedra Internacional del Ballet Nacional de Cuba en La Habana, Estudio Julio Bocca a Buenos Aires, i IT Dansa de l'Institut del Teatre de Barcelona. He treballat amb els coreògrafs emergents Guido Sarli, Manuel Rodriguez i Giorgia Nardin, com també amb les companyies Cobosmika Co, i La Veronal, actuant a Amèrica, Europa i Àsia. El 2021 co-protagonitzo *El libro de Sicilia*, producció teatral del Centro Dramático Nacional i dirigida per Pablo Fidalgo.

He acompanyat creacions d'Elsa Mingot i Malen Iturri com a assistent de coreografia i moviment. Entre el 2022 i el 2023 participo del projecte expositiu *Utopia Rambles* del centre d'art Santa Mònica (Barcelona).

L'any 2012 juntament amb un grup d'amics, vam crear *Camalúcida*, un projecte escènic que dirigeixo i que posa el focus de recerca i producció a desenvolupar mecanismes que alterin la percepció coreogràfica.

Amb *Camalúcida* hem presentat treballs a l'Antic Teatre, Comte Duc, SAT (Sant Andreu Teatre), Sala Hiroshima, Théâtre Jacques Tati i Mercat de les Flors, participant als festivals Sismògraf, Per amor a l'hart, Dansat!, La jeune création européenne, DNA Romaeuropa i Salmon, essent coproducció d'aquest últim l'any 2020.

Com a coreògraf he estat premiat al Certamen coreogràfic de Madrid, als premis Danceweb Scholarship (Conservatorio Maria de Ávila y Centro per la Scena contemporanea Bassano del Grappa); també, vaig obtenir el primer lloc al Certamen coreogràfic de Sabadell i el primer premi al Premi Ddansa Vic. També ha estat convidat als marcs d'intercanvi Danceweb 14' Impulztanz Vienna, Brut Nature 18' La Caldera i #FF90 19' Graner a Barcelona.

PUNTS DE PARTIDA

Aquesta proposta ve d'una sèrie de processos de recerca que desenvolupo des de l'any 2018. A través de diferents residències artístiques, començo a recopilar i sistematitzar informació que em permet generar pràctiques coreogràfiques i que, eventualment, es converteixen en dispositius pedagògics de creació col·lectiva.

Per a aquest projecte, la primera iniciativa és plantejar metodologies de recerca i creació, on totes les persones que participem en aquest procés siguem les generadores del contingut i la forma: Alumnat, docents i coreògraf.

Les metodologies són creades per activar una sèrie d'exercicis que s'expressen a través del gest, el moviment i la coreografia a l'espai. Aquest espai i les seves divisions estan dissenyats per produir un trànsit entre els diferents rols que provoca allò escènic: Les persones que observen, les que imaginem i les que produeixen el moviment. Creant així una manera de construir més àmplia a allò que només passa en un escenari tradicional.

Els exercicis que s'activen són eines per desplegar la imaginació des de diferents estímuls que esdevenen gestos o moviment. L'important és que proposarem i intercanviarem de manera col·lectiva quins són aquests estímuls, establint així una responsabilitat comuna sobre allò que s'està construint.

El procés de creació en una primera instància estarà dividit en tres parts:

- Investigació teòrica
- Pràctiques corporals
- Producció coreogràfica

L'objectiu principal de la metodologia i de l'obra final és tornar a donar cabuda i prioritat a la imaginació del grup d'alumnes, i que les seves subjectivitats i el diàleg entre elles sigui la pulsació que generen els paisatges escènics que es desplegaran en aquesta nova creació.

INSTITUT

Vuitena participació de l'**Institut Narcís Monturiol** (Montbau, Horta-Guinardó) a EN RESIDÈNCIA. En edicions anteriors hi han desenvolupat processos de creació Mar Arza, Martí Sales, Bruno Ollé, Consuelo Bautista, Jordi Lafon i STA. Una vegada més, participa amb un grup d'alumnes de quart d'ESO.

Amb una trajectòria de 55 anys, l'Institut Narcís Monturiol és un centre petit, amb dues línies d'ESO i una de batxillerat. La dimensió del centre fa que el coneixement en tot l'àmbit educatiu sigui possible i que la implicació de tothom amb l'institut sigui un dels seus trets diferenciadors.

CARLA ROVIRA

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT MONTJUÏC

MEDIACIÓ
TRANSDUCTORES

AMB EL PROFESSOR
ELÍES CARLES

PRESENTACIÓ **Carla Rovira** és graduada en Interpretació per l'Institut del Teatre (Barcelona) i especialitzada en el treball de veu i oratòria. Ha participat en diversos espectacles com a actriu i assessora de veu. El 2015 estrena la seva primera creació en solitari, *Most of all, you've got to hide it from the chicks* -guanyadora de l'Aplaudiment a la Creació Emergent 2016 del Premi FAD Sebastià Gasch- un espectacle amb nenes sobre el dolor i la relació entre nenes i adultes. El 2016 presenta *While the Machine keeps on running*, un espectacle amb adolescents d'Ansan a Corea del Sud, espectacle sobre l'enfonsament del Sewol, un *ferry* que va deixar 304 joves morts, de la mateixa ciutat.

El 2017 estrena l'espectacle *Aüc*, el *So de les Esquerdes* amb la companyia *Les Impuxibles*, espectacle sobre les violències sexuals i *MÀTRIA*, premiat amb el premi L'Apuntador 2017 de la Revista Núvol, un projecte que reflexiona sobre la memòria històrica des d'una perspectiva familiar. El 2018 estrena *Calla, Hamlet, calla* al Festival Temporada Alta, un espectacle que aborda la llibertat d'expressió a partir de l'obra Hamlet.

El 2019 participa en el cicle de lectures dramatitzades Clàssics Desgenerats del Teatre Lliure amb el text propi *Kill Agamèmnon*, versió lliure del mite de Clitemnestra; cocrea *La Defensa Alien*, espectacle de Jordi Duran sobre l'estat de la cultura actual des de la perspectiva del viatge de Dante al festival Temporada Alta i estrena l'*Amansi(pa)ment de les Fúries* conjuntament amb la companyia Parking Shakespeare, una versió feminista de l'Amansiment de l'Harpia de William Shakespeare; i és artista resident al Teatre Lliure en el qual presenta *Posaré el meu Cor en una Safata*, una aproximació a la mort des d'una perspectiva ecofeminista. També dirigeix: *Jo encara no somio en gent amb mascareta*, un taller final de carrera de l'escola ERAM.

El 2022 acompanya en la dramaturgia l'espectacle *EZ* de l'artista Elena Zanzu. Estrena a Fira Tàrraga *EXIT THROUGH THE GIFT SHOP*, un espectacle i instal·lació sobre els conceptes d'èxit i fracàs en els processos de gestació i guanya el XII Torneig de Dramaturgia Catalana amb el text *El Canvi*. El 2023 coordina i dirigeix *La ciutat és nostra*, espectacle del projecte Escena Pilot del Teatre Lliure amb estudiants de cinc instituts de Barcelona.

Es dedica a la docència a l'ESAD d'Eòlia en les especialitats d'Interpretació i de Direcció i Dramaturgia.

**PUNTS
DE PARTIDA**

El futur ha esdevingut un espai per conquerir. Sembla que ja no podem somiar amb escenaris possibles que permeten la vida, però l'esperança és un dret inalienable. Especialment, si tens encara tota la vida al davant. Amb els escenaris climàtics o la pujada de l'extrema dreta es veu més imprescindible que mai pensar que les coses poden anar bé. Poder pensar futurs *vivibles* i desitjables és necessari per desitjar la vida, i és el camí per creure que una vida millor és possible. I que, per tant, podem aconseguir-la transformant allò que no ens agrada del que tenim ara. La perspectiva d'un futur millor, d'una utopia, ens converteix en agents de transformació i incidència política. I com que el teatre és un espai utòpic perquè és capaç d'aturar el temps

o convertir-lo i doblegar-lo ens és obligatori entomar la tasca de construir nous relats del futur. Conquerir el futur per apropiari-nos-el. L'objectiu és treballar sobre la utopia per crear aquests nous relats.

Ho farem des del debat, des del treball amb materials variis, la documentació i amb la improvisació com a mecanisme.

INSTITUT

Onzena participació consecutiva del **Montjuïc** (la Marina de Port, Sants-Montjuïc) a EN RESIDÈNCIA. En edicions anteriors, hi han participat Eduard Arbós, Lúa Coderch, Societat Doctor Alonso, Rodrigo Laviña, Jorge Dutor i Guillem Mont de Palol, Anna Serrano, Irma Marco, Sílvia Sant, INULA [M Carmen G. Mahedero] i El globus vermell. Una vegada més, el Montjuïc hi participa amb un grup d'alumnes de tercer d'ESO.

L'Institut Montjuïc té una trajectòria de més de trenta anys de servei a la Zona Franca. La seva participació a EN RESIDÈNCIA té a veure amb la voluntat de crear més connexions entre el centre i els agents socials i culturals del barri i la ciutat i, alhora, potenciar les inquietuds artístiques del seu alumnat.

MARINA RUBIO

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT INFANTA ISABEL D'ARAGÓ

MEDIACIÓ
A BAO A QU

AMB LES PROFESSORES
BRUGUÉS OLIVELLA
I ESTHER VILLANUEVA

PRESENTACIÓ **Marina Rubio** (Zaragoza, 1986). A través de la pràctica escultòrica, el treball de Marina Rubio assaja maneres d'interferir en la lectura de la cultura material, especulant sobre l'origen i la forma de les coses amb les quals compartim la nostra vida quotidiana, així com experimentant amb els processos de transformació vinculats a la matèria que les conforma, que habitem i ens construïm. Les seves obres, sovint neixen des de l'estudi d'una materialitat concreta, es mouen entre allò residual, en contraposició a allò construït. Transiten per allò accidental, lúdic o l'atzar, treballant amb processos conscients però que habitualment impliquen una pèrdua de control sobre els resultats.

Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Al 2015 es trasllada a Bilbao, per cursar el màster de *Cerámica, Arte y función* a la Universitat del País Basc. Fins al 2021 va ser artista resident al centre de producció artística La Escocesa, de l'Ajuntament de Barcelona, on va participar activament a l'associació gestora de l'espai.

Ha exposat a diversos espais del territori, Swab, Artnou, Centre d'Art Contemporani Fabra i Coats, El Born Centre de Cultura i Memòria, Museu Nacional de la Ceràmica i les Arts Suntuàries (València), Fundació Vila Casas (Palafrugell), CERCO, Sala Juana Francés (Zaragoza), Institut Aragonès d'Art i Cultura Contemporània Pablo Serrano (Zaragoza), Tangent Projects (Hospitalet), Biscaia Aretoa (Bilbao), Intermediae (Madrid), Biennial de Casablanca, entre d'altres. Ha realitzat projectes educatius en col·laboració amb el CCCB (Centre de Cultura Contemporània de Barcelona), MACBA (Museu d'Art Contemporani de Barcelona), La Escocesa, el centre de cultura comunitària Harinera (Zaragoza) i altres centres culturals i instituts. Amb el artista Juan David Galindo Guarín, formen el col·lectiu Marco i Guarín, produint obres de gran format que transiten des de l'escultòric a la instal·lació, per parlar de l'obsolescència arquitectònica, la ruïna, l'arqueologia i l'artifici en relació a la producció política de la història.

Des de 2021, forma part de l'equip del centre d'art Santa Mònica, com a directora tècnica d'exposicions.

**PUNTS
DE PARTIDA**

El mont Testaccio és un pujol artificial format, exclusivament, per les restes de milions d'àmfores. Està situat en la zona portuària de l'antiga Roma. En l'actualitat té un perímetre de gairebé un quilòmetre i una altura pròxima als 50 metres sobre el nivell del mar. Des de sempre, va cridar l'atenció tant als habitants de Roma com als seus visitants, i una de les hipòtesis més reiterada per a explicar l'origen de la seva existència és la idea, proposada ja a l'Edat mitjana, que la muntanya és un abocador estatal únicament constituït per àmfores que van portar a la ciutat oli des d'Andalusia (85%), l'Àfrica del nord (10%) i altres províncies del Mediterrani (5%). Una excavació que des de 1989 realitza un equip espanyol dirigit pels professors Blázquez i Remesal ha permès comprendre aquesta teoria.

D'on procedeix l'argila que es va emprar per a fabricar les àmfores? Quins processos de transformació va sofrir l'argila per a convertir-se en matèria primera de fabricació de les àmfores? Quins

procediments terrissaires es van utilitzar? D'on provenien les terrissaires que les van fabricar? Quins processos de transformació es van aplicar a les àmfores perquè esdevinguessin utilitàries? Com es va realitzar el trasllat de les àmfores fins a Roma? Per on van viatjar? Quin era el seu preu un cop arribaven a Roma? Qui utilitzava les àmfores en la vida quotidiana? Quin ús es feia d'elles? Com es van destruir les àmfores una vegada despullades de la seva utilitat? Com es van traslladar els trossos fins al Testaccio? Com es va anar construint la muntanya? Qui la va construir?

Són moltes les preguntes que ens llença un tros d'atuell trencat, tantes com les possibilitats que ens ofereix per a imaginar una altra lectura sobre la seva existència.

INSTITUT

L'Infanta Isabel (Sant Martí de Provençals) va participar en la primera edició d'EN RESIDÈNCIA (2009-2010), de la qual va resultar l'obra "Deu mil hores", amb Salvador Juanpere. El seu procés de creació va ajudar a fixar molts dels elements que han esdevingut característics del programa. Posteriorment, ha acollit les residències d'Antònia del Río (2013-2014), Martí Anson (2015-2016), Tanit Plana (2021-2022) i Paulina Flores (2022-2023). Una vegada més, l'Infanta Isabel torna a participar amb un grup d'alumnes de 4t d'ESO.

L'Infanta Isabel d'Aragó va iniciar la seva trajectòria l'any 1962 amb la voluntat de formar els nois i noies de les famílies obreres que s'havien establert al barri -nascut en l'expansió urbanística de Barcelona cap el riu Besòs-. Per la pedagoga i científica Angeleta Ferrer (Barcelona, 1904 – 1992), professora i directora del centre en els primers anys de funcionament, l'Infanta Isabel "Ha estat sempre un centre vibrant interiorment, que es renova constantment i que té un desig de superació inestroncable."

SI LOS MARTES FUERAN VIERNES

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT ESCOLA ANTAVIANA

MEDIACIÓ
MERCAT DE LES FLORS / GRANER

AMB EL PROFESSOR JOAQUIM CUBARSÍ
I LA PROFESSORA CRISTINA CELMA

PRESENTACIÓ **Si los martes fueran viernes** (SLMFV) és un espai de creació i producció de peces escèniques de composició instantània: una casa d'improvisació. Neix l'octubre del 2018 a Barcelona, de la ma de Milagros Garcia Salgueiro, Valentina Azzati, Aina Lanas i Cuque Cao, amb l'objectiu de generar un espai i una comunitat al voltant de l'estudi i la pràctica de la composició instantània.

A les seves produccions hi han participat més de 150 artistes nacionals i internacionals i han col·laborat com a territoris escènics els espais següents: Mercat de les Flors, La Caldera Barcelona, L'animal a l'esquena, El Graner, l'Akasha Hub, Nau Bostik, Oracles Teatre, La Lleialtat Santsenca, Valid World Hall i Espronceda Institute of Art&Culture, entre d'altres.

Dins de les seves produccions es troben el cicle *Los Capítulos de SLMFV* (2018-2020), el cicle *Los Cortos Viernes* (2020/2021), el projecte *Antes que se acabe el mundo* (Argentina, 2022-2024), el Festival d'Improvisació Escènica *ENEMIGOS ÍNTIMOS* i Casa Nostra, coproducció amb el Mercat de les Flors.

Paral·lelament als projectes escènics, SLMFV ha generat un espai obert de recerca i pràctica sobre la composició instantània: Els *Laboratorios de Improvisación Escénica*. En aquests laboratoris es comparteix i desenvolupa la metodologia d'acció pròpia del projecte. Els *Laboratorios* s'han realitzat a diferents espais de Barcelona, com Graner, L'animal a l'esquena, Àrea Espai de Dansa i Creació, Nunart, Dau al Sec i Pla Roig, i també més recentment, al festival Out of The Toolbox a Gant, Bèlgica.

PUNTS DE PARTIDA

Si Los Martes Fueran Viernes (SLMFV) és un projecte que des dels seus inicis treballa en el camp escènic i pedagògic per apropar la improvisació i la composició instantània al públic general. Al llarg de tots aquests anys vam anar trobant diferents vies per incloure a l'agenda cultural i formativa, la improvisació i la composició instantània als teatres, centres de formació i fàbriques de creació de la ciutat de Barcelona. Durant aquests cinc anys de treball, hem sistematitzat una metodologia, les pràctiques i les eines de la qual són d'ajuda a l'hora d'improvisar i compondre instantàniament. La nostra proposta és compartir la nostra metodologia setmana a setmana. Una metodologia les eines de la qual es presentaran com a simples jocs i exercicis grupals, en parella o individuals, sempre al voltant del que significa per a nosaltres crear col·lectivament i en temps real. A través de la pràctica física tocarem diferents conceptes com: presència escènica, consciència espacial, musicalitat, ritme escènic, composició grupal, sols, liderar o acompanyar, mirada perifèrica.

A SLMFV treballem la improvisació i per tant, amb allò que emergeix instantàniament i amb allò que els cossos i les alumnes tenen per expressar-se. Això vol dir que el nostre desig no és presentar ni fixar un llenguatge de moviment sinó una metodologia de creació que inevitablement es veurà transformada pel grup d'alumnes que formen part del projecte, segons les necessitats i els desitjos que tinguin.

Per acabar, SLMFV entén la composició instantània com la interacció en temps real de les diferents variables que formen part d'una peça escènica: cossos i danses, so, llum, vestuari i escenografia. Per tant, un altre dels nostres objectius és ingressar en un espai de pràctica i estudi on observar les possibles relacions entre cos, moviment, so, llum, vestuari i escenografia.

INSTITUT

Sisena participació de l'Antaviana (les Roquetes, Nou Barris) a EN RESIDÈNCIA, amb un grup d'alumnes de tercer d'ESO. Nora Ancarola i Marga Ximénez, Sebastián García Ferro, Eulàlia García Valls, Octavi Serra i Luís Tabuenca han participat en edicions anteriors.

L'**Institut Escola Antaviana** es caracteritza per un projecte educatiu que considera la inclusió i l'atenció de la diversitat com un dels objectius principals. El seu alumnat és una mostra molt àmplia de tot l'espectre social del barri i presenta un grau molt alt de diversitat pel que fa a necessitats educatives individuals i entorn socioeconòmic. Antaviana té, a més, una forta vinculació amb les famílies, el barri i els seus equipaments, com l'Ateneu de Nou Barris, que és referent per a tota la seva comunitat educativa.

UNAIUNA

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT MOISÈS BROGGI

MEDIACIÓ
MERCAT DE LES FLORS / GRANER

AMB LA PROFESSORA
MONTSE ESCÓS

PRESENTACIÓ **UNAIUNA** neix de les inquietuds artístiques i la simbiosi entre Laura Lliteras (Palma de Mallorca, 1991) i Marina Fullana (Palma de Mallorca, 1991). Amb el mateix recorregut acadèmic, ambdues són graduades en Coreografia i Interpretació, Dansa Clàssica i Contemporània, i postgraduades a la companyia IT Dansa de l'Institut del Teatre, sota la direcció de Catherine Allard. Dins d'aquesta formació reglada és on neix la seva singularitat, treballant entre el moviment acadèmic combinat amb la desconstrucció i l'alteració de patrons; i combinats amb l'humor, la ironia la reflexió i l'esperit crític.

El seu recorregut neix amb *DOSIS*, una peça de carrer guardonada amb el premi Art Jove 2011 i *SolodosenDanza*, el 2017. A partir d'aquí, comencen a realitzar gires per festivals de carrer, fet que ha nodrit el seu llenguatge i la seva motivació per treballar el cos des d'un punt de frescor actual i elegant, on el retorn del públic sigui directe. Totes dues treballen com a *freelance* amb diferents companyies del panorama actual: Led Silhouette, Siberia Muñoz, La Veronal i Glòria Balañà, entre d'altres. També estan interessades en una vessant pedagògica, sobretot en com la dansa pot entrar a l'educació reglada i pot transformar des de la pedagogia. La Marina, després d'acabar el màster en gestió cultural, treballa com a productora i gestora cultural en diferents projectes d'àmbit nacional i local.

Durant el 2023/2024 estaran immerses en la creació de la seva nova producció *SCROLL*, on s'endinsen en la tecnologia, la intel·ligència artificial i tots els paradigmes que obre aquest nou món.

PUNTS DE PARTIDA

UNAIUNA parteix de l'interès en l'humor, la ironia, el sarcasme i en com el cos es dilueix en imatges que provoquen i interpel·len directament a qui observa.

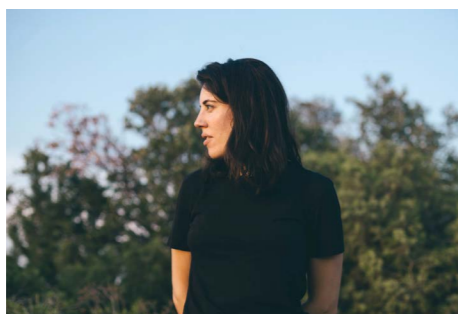
UNAIUNA té dues línies d'interès per abordar: la primera neix des del plaer de ballar i, a partir d'aquí, com viu cada individu el seu plaer, segons l'estat emocional, l'ambient, la música, acompanyants... I com es construeixen món i situacions a partir d'aquesta premissa. Així van crear la seva peça *Hacemos como que bailamos* (2021), a partir de tallers i investigació amb persones que no provenien del món de la dansa.

L'altre interès d'UNAIUNA és la seva actual línia de recerca: com les pantalles i les noves tecnologies afecten les relacions humanes. És un punt més inexplorat per elles, però ja han començat a provar com la tecnologia entra a l'escena i com pot potenciar o no la relació entre els intèrprets. Les dues propostes s'exploraran des del joc, el diàleg i la mediació. La intenció és generar un espai segur, on els joves puguin explorar tant els límits corporals com poder relacionar conceptes que els acompanyin cap a una reflexió, un qüestionament i, sobretot, obrir l'esperit crític per afrontar els reptes que vindran.

INSTITUT

Després de les residències de Gerard Guix i Montse Rodríguez, Jaume Pitarch, Big Bouncers, Pau Miró, Perifèria (Núria Guix i Pau Milla), Julia Spínola, Marc Vives i Victoria Szpunberg, aquesta és la novena participació de l'**Institut Moisès Broggi** (el Camp de l'Arpa del Clot, Sant Martí) a EN RESIDÈNCIA. En aquesta ocasió, el Broggi participa amb un grup d'alumnes de quart d'ESO.

L'Institut Moisès Broggi va iniciar el 2011 una profunda transformació del projecte educatiu de centre, que s'articula a partir d'un treball per projectes on l'art té una posició central. El treball en aliança amb institucions de l'entorn i d'àmbit ciutat, com el MACBA, la Sala Beckett o l'Hospital de Sant Pau, entre d'altres, li confereix un dinamisme especial.

IRENA VISA

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT LA SEDETA

MEDIACIÓ
FUNDACIÓ JOAN MIRÓ
I A BAO A QU

AMB LES PROFESSORES
SILVIA MASDEU I CARME ROMEO

PRESENTACIÓ **Irena Visa** (Banyoles, 1985) és llicenciada en Comunicació Audiovisual, ha estudiat Arts Aplicades a l'Escultura a l'Escola La Llotja (Barcelona) i ha cursat el Màster en Producció i Recerca artística de la Universitat de Barcelona, en la línia d'investigació. La seva pràctica artística s'interessa sovint pels senyals que indiquen fenòmens de caràcter hipotètic en el context museogràfic però també en l'entorn natural, urbà i artístic.

Els seus treballs s'han pogut veure a la Fundació Miró, la Fundació Tàpies, a la Fabra i Coats, a l'Espai Bòlit, al Centre d'Art Santa Mònica, al MAC Mataró, o la Casa de Cultura de Girona, entre d'altres.

Durant els últims anys, ha rebut beques de recerca i producció de l'OSIC (Generalitat de Catalunya), de la Fundació Guasch Coranty, de l'Ajuntament de Girona i, recentment, també de BCN producció (La Capella, Barcelona).

Des de 2019 col·labora amb la companyia escènica *Contenidos Superfluos* com a dramaturga, i les seves peces s'han estrenat al Teatre Lliure, a la sala Hiroshima, al festival Sismògraf (Olot), al festival GREC i al festival Viu Montjuïc.

Ha estat artista resident al Centre d'Art Santa Mònica durant els darrers dos anys i és professora al Grau d'Arts de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC).

PUNTS DE PARTIDA

L'edifici de la Sedeta ens indica un passat fabril que encara es percep. Com si fóssim detectius, intentarem reconèixer les senyals bones de les falses, i ja decidirem després quines ens agraden més. En paral·lel, posarem també sota sospita l'edifici de la Fundació Miró: què és allò que no vol que veiem? Què s'amaga darrere les seves portes de vidre?

Durant el curs, aprendrem també recursos per conceptualitzar projectes artístics i observarem les connexions que hi ha entre l'art i el joc.

INSTITUT

Aquesta és la primera participació de l'**Institut La Sedeta** (Camp de'n Grassot, Gràcia) a EN RESIDÈNCIA. L'institut s'allotja en el recinte de l'antiga fàbrica tèxtil *Pujol i Casacuberta*, coneguda com La Sedeta per la seva producció en teixits de seda, que va finalitzar la seva activitat l'any 1975. Va ser llavors quan un intens moviment veïnal va provocar que l'Ajuntament expropiés aquell solar que ocupava la fàbrica aturant el projecte de construcció d'habitatges per part d'una entitat bancària i s'iniciés el projecte d'equipament actual.

En el recinte fabril, que pertany al catàleg de patrimoni històric-artístic de la ciutat de Barcelona, avui trobem l'Escola La Sedeta, l'Institut La Sedeta (inaugurat l'any 1983) i el Centre Cívic La Sedeta.

MEDIACIONS

EN RESIDÈNCiA es basa en la participació significativa dels equips de mediació, experts en el desenvolupament de processos de creació en context educatiu formal. Acompanyant els creadors, els docents i, també, els adolescents, al llarg de tot el procés, els equips de mediació d'EN RESIDÈNCiA conformen un univers singular, que inclou entitats específicament orientades a les interseccions entre educació i cultura, equips educatius de museus i d'equipaments culturals, de fàbriques de creació i d'espais independents.

A Bao A Qu és una associació cultural sense ànim de lucre dedicada a la ideació i el desenvolupament de projectes que vinculen creació artística i educació. Fundada el 2004, introdueix la creació en escoles i instituts de la mà de cineastes, artistes i altres creadors. Entre els seus projectes destaquen "Cinema en curs" o "Moving Cinema", així com col·laboracions amb museus i equipaments culturals de referència. El 2015 va rebre el Premi Ciutat de Barcelona d'Arts Visuals. Va participar en la ideació d'EN RESIDÈNCiA i, com a equip de mediació, en totes les seves edicions. L'any 2019 va comissariar l'exposició "Aquí hem trobat un espai per pensar. 10 anys Creadors EN RESIDÈNCiA als instituts de Barcelona" (Centre d'Art de Barcelona-Fabra i Coats).

El Mercat de les Flors i el **Graner** són dues estructures públiques dedicades a la creació de dansa i els llenguatges del cos i el moviment que es complementen en els seus programes i serveis a la creació, producció, difusió i recerca de la dansa. El Mercat de les Flors és centre referent de difusió i producció de dansa nacional i internacional, gestor del Graner en el marc del Programa Fàbriques de Creació.

El Mercat de les Flors i el Graner participen a EN RESIDÈNCiA des de la seva quarta edició (2012-2013).

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

La **Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia** és un espai de creació i experimentació teatral dedicat a la promoció de la dramatúrgia contemporània. Forma part del programa Fàbriques de Creació. A la Sala Beckett i a l'Obrador s'hi duen a terme programes de formació i experimentació, producció d'espectacles, cursos, tallers o trobades de caràcter internacional, entre altres activitats.

Participa a EN RESIDÈNCiA des de la quarta edició (2012-2013).

Fundació Joan Miró
Barcelona

La **Fundació Joan Miró de Barcelona** (1975) és un espai de coneixement i difusió de l'obra de Joan Miró i de la creació actual. Es vincula a EN RESIDÈNCIA des de la seva condició de laboratori d'investigació i experimentació orientat a la producció i el suport a la creació emergent local i internacional.

Participa en EN RESIDÈNCIA des de la cinquena edició (2013-2014).

MUSEU
NACIONAL
D'ART DE
CATALUNYA

El **Museu Nacional d'Art de Catalunya**, com a ens públic, potencia el seu ús social i educatiu per ser un espai de coneixement i debat al servei del públic. El museu té la voluntat de mostrar l'expressió artística catalana sense límits cronològics i, alhora, generar nou coneixement fruit de la recerca i el treball amb altres institucions.

Participa a EN RESIDÈNCIA des de la cinquena edició (2013-2014).

L'AFLUENT

L'Afluent és una cooperativa dedicada a la gestió cultural, especialment en l'àmbit del comissariat i la producció tècnica i artística d'esdeveniments musicals, així com a la gestió integral d'espais amb programació cultural. Actualment, s'encarrega de la gestió integral i programació de la Sala Vol del Poblenou, de la programació del BAM i de la mediació de programes d'experimentació i recerca musical i sonora d'EN RESIDÈNCIA. Des de 2022 forma part de l'equip de gestió de la Sala Paral·lel 62, equipament públic que es defineix com un espai per a la música, obert a altres disciplines artístiques i gestionat de manera horitzontal i des de l'economia social i solidària.

Participa a EN RESIDÈNCIA des de la setena edició (2015-2016).

LA CENTRAL
DEL CIRC

La **Central del Circ** és un espai de creació de circ gestionat per l'Associació de Professionals de Circ de Catalunya (APCC), que posa a disposició dels artistes professionals de circ els recursos necessaris per a l'entrenament, l'assaig i la formació continuada. Els acompanya en els àmbits de la creació, la gestió, la producció i la difusió, afavorint el desenvolupament del circ al nostre territori. Forma part de la xarxa de Fàbriques de Creació de Barcelona.

S'incorpora a EN RESIDÈNCIA en la novena edició (2017-2018).

ESPAI D'EDUCACIÓ ARTÍSTICA
I CREACIÓ CONTEMPORÀNIA

Experimentem amb l'ART treballa a partir de l'art contemporani i els processos creatius entesos com a acció educativa, per fomentar la capacitat crítica, qüestionar la realitat i transformar creativament el nostre entorn. Des de 1993, l'activitat principal de l'entitat és el disseny i realització de projectes artisticoeducatius diversos, així com la gestió de l'Espai EART, un espai plurifuncional que obre nous camins en la recerca i l'experimentació de diversos vessants del món de l'art i l'educació.

S'incorpora a EN RESIDÈNCIA en la desena edició (2018-2019).

la caldera les Corts

La **Caldera** és un centre de creació que des de 1995 es dedica a les pràctiques artístiques que parteixen del cos i el moviment, amb una base estable de socis artistes amb llarga trajectòria i experiència en diversos camps. La seva activitat se centra a acollir i acompanyar els processos dels creadors i proposar contextos innovadors per compartir els resultats.

La Caldera vol ser un espai facilitador, obert a l'escolta i a l'acompanyament, que possibilita la recerca, el diàleg i l'intercanvi de pràctiques i coneixement entre els creadors, així com la seva transmissió entre ells i envers la ciutadania. Des del seu trasllat al barri de les Corts el 2015, forma part de la Xarxa de Fàbriques de Creació promoguda per l'Institut de Cultura de Barcelona.

S'incorpora a EN RESIDÈNCIA en la desena edició (2018-2019).

La **Poderosa** és una associació cultural sense ànim de lucre fundada el 2003 per a la creació, el desenvolupament i la recerca de projectes vinculats a les arts escèniques que tenen com a subjecte el cos i la seva performativitat. Des de la seva recent ubicació a Fabra i Coats: Fàbrica de Creació segueix promovent la residència artística i l'exhibició especialitzada en nous llenguatges i coreografia expandida.

S'incorpora a EN RESIDÈNCIA en la desena edició (2018-2019).

lliure

El **Teatre Lliure** de Barcelona (1976) és un dels referents de l'escena catalana actual. Des del seu Servei Educatiu s'aposta per apropar les arts escèniques mitjançant el compromís amb la creació contemporània, que serveix al deure de fomentar en els joves l'esperit crític, convidant-los a reflexionar sobre la societat en què vivim. El Lliure vincula la seva participació a EN RESIDÈNCIA a dos dels seus programes transversals, el programa educatiu i el programa de residències artístiques.

S'incorpora a EN RESIDÈNCIA en la desena edició (2018-2019).

TRANSDUCTORES

Transductores és una plataforma interdisciplinària que realitza projectes d'investigació i mediació a partir de tres eixos: les pedagogies col·lectives, les pràctiques artístiques col·laboratives i les maneres d'intervenció en l'esfera pública. Elabora projectes de disseny col·laboratiu, de mediació i recerca col·lectiva en cooperació amb xarxes d'àmbit local.

S'incorpora a EN RESIDÈNCIA en l'onzena edició (2019-2020).

FABRA i COATS
FÀBRICA DE CREACIÓ
DE BARCELONA

Com a **Fàbrica de Creació, Fabra i Coats** és un ecosistema en el qual artistes i col·lectius de diferents disciplines poden desenvolupar la seva activitat i trobar suport. Els artistes residents tenen accés a espais flexibles i adaptables a la seva activitat, als quals poden accedir a través de diferents convocatòries. També se'ls facilita suport i eines per poder establir vincles i relacions més enllà de l'equipament, de manera que puguin donar un impuls a la seva carrera. Paral·lelament, la fàbrica acull

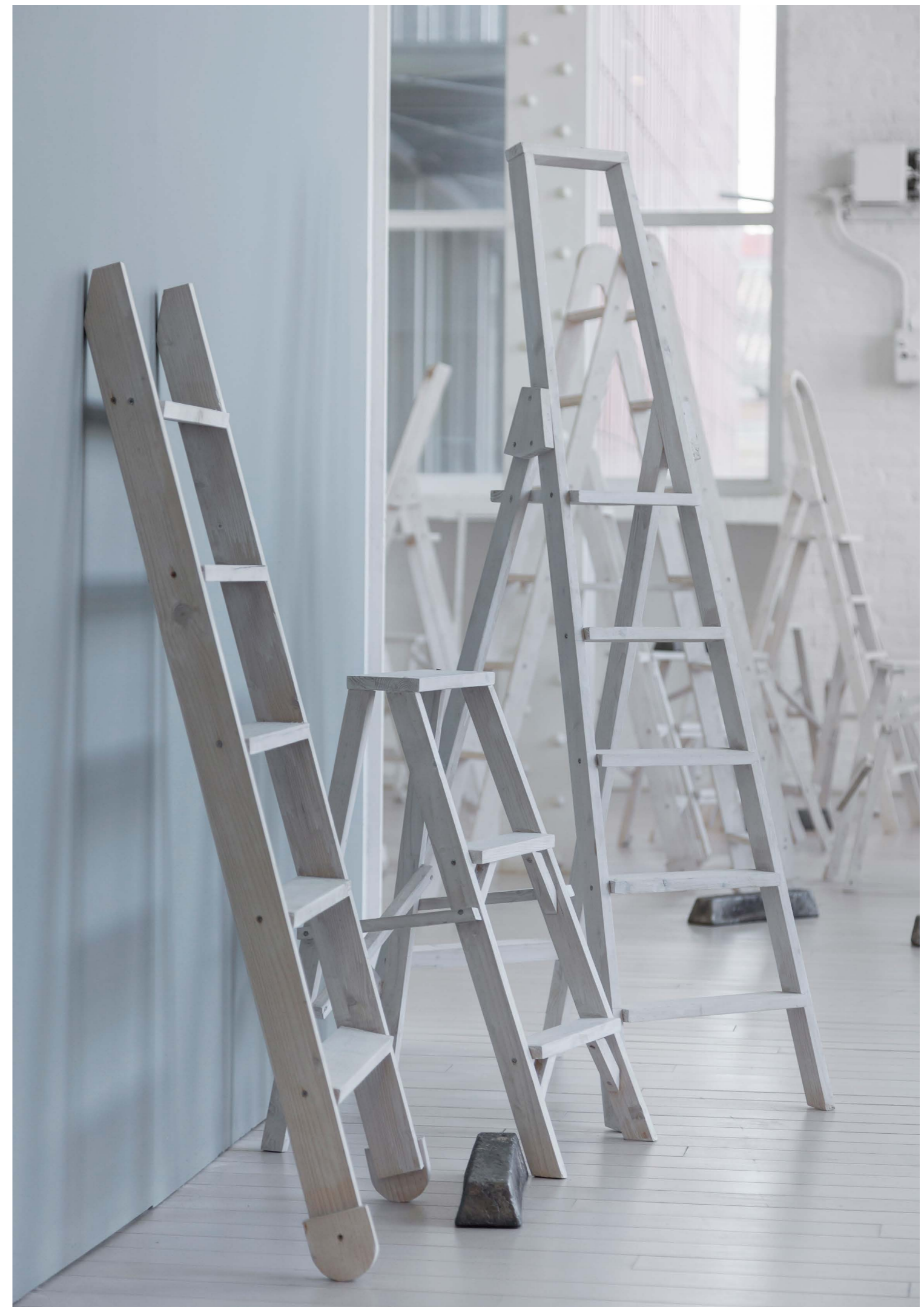
un ampli programa d'activitats públiques de caràcter artístic i contemporani, que la situa com un equipament de referència a tota la ciutat, al mateix temps que manté estrets vincles amb Sant Andreu i el seu veïnat. El treball de Fabra i Coats s'articula en tres grans eixos: suport a la creació, art i educació i governança i treball comunitari.

Fabra i Coats: Fàbrica de Creació s'incorpora a l'equip de mediació d'EN RESIDÈNCIA en la 14a edició (2022-2023).

FUNDACIÓ JOAN BROSSA
CENTRE DE LES
ARTS LLIURES

El **Centre de les Arts Lliures** va ser posat en marxa per la Fundació Joan Brossa a finals de 2021, integrant en un sol edifici –a la Seca, l'antiga fàbrica de moneda- el Teatre Joan Brossa i l'espai expositiu de la fundació. Des de la Fundació Joan Brossa es preserva el llegat i la memòria de Joan Brossa des del present i en totes les vessants creatives i, a la vegada, s'erigeix com un centre on es transgredeixen les arts. És la casa de la creació contemporània dedicada a l'experimentació, a l'estudi de nous llenguatges expressius, a l'exhibició i a la divulgació. La Fundació concep la mediació com una manera de transferir un coneixement nutritiu, d'articular propostes transversals, de fer dialogar la comunitat educativa amb el teixit artístic.

En aquest context, el Centre de les Arts Lliures de la Fundació Joan Brossa s'incorpora a EN RESIDÈNCIA en la seva 14a edició (2022-2023).

L'EQUIP
DE LA 15A EDICIÓ D'EN RESIDÈNCIA

ARTISTES

CONSTANZA BRNČIĆ

MARIONA CAÑADAS
I PEDRO MURÚA

RAFA CASTAÑER

ITXASO CORRAL
I LARA BROWN

ALFREDO COSTA-MONTEIRO

LUCIA DEL GRECO

JUANA DOLORES

DOMÈNEC

TATIANA DONOSO

VALENTINA GAIA LOPS
I IDA BARBATI

NADIA HAFID

RODRIGO LAVIÑA

BIEL LLINÀS

EU MANZANARES

PATO MENA

ORIOI MORALES I PUJOLAR

ANTONIO ORTEGA

PSIRC

LAUTARO REYES

CARLA ROVIRA

MARINA RUBIO

SI LOS MARTES FUERAN
VIERNES

UNAIUNA

IRENA VISA

DOCENTS I INSTITUTS

JORDI SANCHEZ
Institut Barri BesòsMARIA VILLAR
I MARIA PACZKOWSKI
Institut Doctor PuigvertJOAQUIM CUBARSÍ
I CRISTINA CELMA
Institut Escola AntavianaMARTA ARTEAGA
I JOAN RAFART
Institut Escola EixampleMONTSE CORTÉS
I MÍRIAM FRANCH
Institut Escola El MolíEMMA LANERO
I MERCÈ GONZÁLEZ
Institut Escola Turó de'n CaritgESTHER DELGADO
I LARA SÁNCHEZ
Institut Escola Trinitat NovaMARTA TORRES
I JORDI FORCADELL
Institut Escola Turó de RoquetesBRUGUÉS OLIVELLA
I ESTHER VILLANUEVA
Institut Infanta Isabel d'AragóEVA MATEO PUIG
I JESÚS VILA
Institut Jaume BalmesPAU DOMÈNECH
Institut Joan Salvat PapasseitXAVIER CALVO
I CRISTINA RUIZ
Institut L'AlzinaIRENE ACEVEDO
I MARIA ROGER
Institut La BastidaMAGNÒLIA MARTÍNEZ
Institut La RiberaCARMEN MARIN
Institut La Sagrera
Sant AndreuSILVIA MASDEU
I CARMÉ ROMEO
Institut La SedetaROCIO LEÓN
I JORDI HUMBERT
Institut Manuel Vázquez
MontalbánPAU QUESADA
I ANA PÉREZ
Institut Martí Pous)MONTSE ESCÓS
Institut Moisès BroggiELIAS CARLES
Institut MontjuïcSARA ELIAS
Institut Narcís MonturiolMERCÈ NAVINÉS
I MARIA BERZOSA
Institut Nou BarrisCRISTINA LÓPEZ
I JUAN CARLOS GUTIÉRREZ
Institut SantsLAURA MURILLO
Institut Vall d'Hebron

L'EQUIP
DE LA 15A EDICIÓ D'EN RESIDÈNCIA

EQUIPS DE MEDIACIÓ

A BAO A QU
Núria Aidelman,
Laia Colell
i Agnès SebastiàSALA BECKETT / OBRADOR
INTERNACIONAL DE
DRAMATÚRGIA
Víctor MuñozMERCAT DE LES FLORS
– GRANER
Roger Fernández
i Sònia FernándezMUSEU NACIONAL D'ART
DE CATALUNYA
David PabloFUNDACIÓ JOAN MIRÓ
DE BARCELONA
Mercè JarqueL'AFLUENT
Marc Balfagón
i Teresa VivesLA CENTRAL DEL CIRC
Esther BlázquezLA CALDERA
Lucia Buedo
i Cristina RieraLA PODEROSA
Beatriz Fernández
i Mònica MuntanerTEATRE LLIURE
Alicia Gorina
Inés Lambisto
i Violeta SugranyesEXPERIMENTEM
AMB L'ART
Joan Ivern
i Gisela ChillidaTRANSDUCTORES
Javier RodrigoCENTRE DE LES ARTS LLIURES
– FUNDACIÓ JOAN BROSSA
Sílvia Galí
i Maria CanellesCOMUNICACIÓ
I DESENVOLUPAMENT WEBJordi Duran i Rosa Foix
INSTITUT DE CULTURA
DE BARCELONAluris.doc
OmitsisDISSENY GRÀFIC
La Japonesa

DIRECCIÓ

Carles Giner
i Elisa Bernal
INSTITUT DE CULTURA
DE BARCELONAMamen Zaera
CONSORCI D'EDUCACIÓ
DE BARCELONACOORDINACIÓ EDICIÓ PILOT
CONSORCI DEL BESÒSMarta Giralt
CONSORCI DEL BESÒSDolors Juárez
COORDINACIÓ I
TRANSFERÈNCIA A CONSORCI
DEL BESÒSTAULA DE SEGUIMENT EDICIÓ
PILOT CONSORCI DEL BESÒSMarta Bravo
i Carlos Flores
AJUNTAMENT DE BADALONANúria Ruiz
AJUNTAMENT DE
MONTCADA I REIXACAnna Calero
AJUNTAMENT DE
SANT ADRIÀ DE BESÒSAlicia Segura
i Pepe Velasco
AJUNTAMENT DE SANTA
COLOMA DE GRAMENET

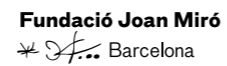
Un programa de:

En cooperació amb:

Amb la mediació de:

enresidencia.org
#ENRESIDÈNCIA

Octubre 2023

